

2. Omówienie aktów prawnych z 2011 roku dotyczących edukacji

Wprowadzenie

Autor:
Stanisław Sławiński

Począwszy od tej edycji w przygotowanych przez Instytut Badań Edukacyjnych raportach będzie rozdział poświęcony zmianom w przepisach regulujących funkcjonowanie edukacji w Polsce. Zebranie w jednym miejscu syntetycznych informacji o ustawach i rozporządzeniach pozwoli zainteresowanym osobom w łatwy sposób aktualizować swoją wiedzę na temat prawnych podstaw działania polskiej edukacji.

Przedstawienie tego, co w minionym roku wydarzyło się w prawie dotyczącym edukacji, służyć ma nie tylko celom praktycznym. Celem jest także ukazanie związków pomiędzy wydawanymi w danym roku aktami prawnymi a długofalowymi działaniami modernizacyjnymi państwa oraz różnymi czynnikami (procesami i zjawiskami), które mają istotny wpływ na bieżącą działalność legislacyjną władz publicznych.

Rok 2011 przyniósł wiele zmian w prawie regulującym funkcjonowanie polskiej edukacji. Sejm uchwalił 3 stosunkowo szerokie zakresowo ustawy dotyczące różnych obszarów edukacji. W odniesieniu do oświaty są to:

- Ustawa z dnia 15 kwietnia 2011 r. o systemie informacji oświatowej,
- Ustawa z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw.

W obszarze szkolnictwa wyższego szeroko zakrojone zmiany wprowadziła:

- Ustawa z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Ponadto w 3 ustawach poświęconych innym zagadnieniom znalazły się także artykuły zmieniające niektóre przepisy dotyczące edukacji. Wydano też 81 różnych rozporządzeń.

Poniżej przedstawiono wybór informacji o wszystkich wydanych w 2011 r. aktach prawnych zawierających przepisy dotyczące edukacji. Omówiono łącznie 87 aktów prawnych (tab. 2.1. – 2.87.). Omówienie trzech najważniejszych ustaw dodatkowo poprzedzono komentarzem wprowadzającym.

Informacje o aktach prawnych przedstawiono w następującym porządku:

- Ustawy w całości dotyczące spraw oświaty (tab. 2.1. i 2.2.),
- Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej (tab. 2.3.–2.29.),
- Inne akty prawne zawierające przepisy dotyczące oświaty (tab. 2.30.–2.40.),
- Ustawa o zmianie ustaw dotyczących szkolnictwa wyższego (tab. 2.41.),
- Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (tab. 2.42.–2.84.),
- Inne akty prawne zawierające przepisy dotyczące szkolnictwa wyższego (tab. 2.85.–2.87.).

2.1. Wydane w 2011 roku przepisy dotyczące oświaty dotyczą:

Modernizacji systemu informacji oświatowej	tab. 2.1.
Reformy szkolnictwa zawodowego	tab. 2.2., 2.26., 2.29.
Zmian w przepisach dotyczących klasyfikowania, oceniania i egzaminowania	tab. 2.5., 2.20., 2.32.
Kwestii związanych z wynagrodzeniami nauczycieli	tab. 2.11., 2.14.

2. Omówienie aktów prawnych z 2011 roku dotyczących edukacji

2.1. Ustawa o systemie informacji oświatowej

Spraw związanych z obsadą stanowiska dyrektora szkoły	tab. 2.23., 2.24.
Różnych zagadnień związanych z opieką i wychowaniem	tab. 2.7., 2.8., 2.16., 2.28., 2.33., 2.34., 2.37., 2.38.
Zmian w sferze organizacji i zarządzania	tab. 2.12., 2.17., 2.18., 2.19., 2.22., 2.25., 2.27., 2.30., 2.31., 2.35., 2.36., 2.39., 2.40.

Reforma szkolnictwa wyższego została wprowadzona poprzez nowelizację ustaw (tab. 2.41.) i wielu powiązanych z nią rozporządzeń. Reforma ta jest powiązana z uchwalonymi przed 2011 rokiem ustawami dotyczącymi nauki.

2.2. Wydane w 2011 roku rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz inne akty prawne regulują:

Kwestie związane z kształceniem i programami studiów	tab. 2.50., 2.60., 2.62., 2.68., 2.69., 2.74., 2.76., 2.79., 2.80., 2.81.
Sprawy dotyczące kadry	tab. 2.43., 2.52., 2.53., 2.56., 2.65., 2.67., 2.72., 2.86., 2.87.
Zagadnienia organizacyjne i finansowe	tab. 2.42., 2.45., 2.46., 2.47., 2.49., 2.54., 2.55., 2.57., 2.63., 2.64., 2.70., 2.73., 2.75., 2.77., 2.82., 2.83., 2.84., 2.85.
Sprawy dotyczące studentów i doktorantów	tab. 2.44., 2.48., 2.50., 2.58., 2.59., 2.61., 2.66., 2.71., 2.74., 2.78.

2.1. Ustawa o systemie informacji oświatowej

System informacji oświatowej (SIO) utworzono na podstawie ustawy z dnia 19 lutego 2004 r. System ten wprowadził nową jakość w zakresie gromadzenia danych statystycznych w dziedzinie oświaty i stopniowo zastępuje gromadzenie danych przy pomocy papierowych formularzy opracowywanych przez GUS i MEN. Dane zbierane w systemie informacji oświatowej są używane do kreowania polityki oświatowej oraz racjonalizacji wydatkowania środków publicznych na oświatę. Stanowią one podstawę m.in. dla wyliczania wysokości części oświatowej subwencji ogólnej, kształtowania wynagrodzeń nauczycieli oraz przygotowywania analiz, opinii i informacji dla Sejmu i organów administracji państwowej. Ponadto, na podstawie pochodzących z SIO danych GUS opracowuje publikacje statystyczne z obszaru oświaty oraz przekazuje dane o polskiej oświacie do statystyki międzynarodowej prowadzonej przez Europejski Urząd Statystyczny (Eurostat).

Rozwiązania dotyczące organizacji i zasad działania SIO zawarte w poprzedniej ustawie, w istotny sposób ograniczają korzystanie z możliwości, jakie stwarzają obecnie nowoczesne technologie gromadzenia i przetwarzania danych w systemach teleinformatycznych. Funkcjonujący na podstawie ustawy z 2004 r. SIO jest więc narzędziem coraz bardziej nieefektywnym z punktu widzenia realizacji celów, dla jakich został powołany. System w tej postaci nie jest też w stanie wychodzić naprzeciw nowym potrzebom w dziedzinie zarządzania oświatą w sferze finansowej i organizacyjnej, które pojawiają się w związku z zachodzącymi w Polsce procesami modernizacyjnymi.

Zgodnie z postanowieniami ustawy z 2004 r. scalone dane, które otrzymywał minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, były wynikiem procesu przekazywania danych pochodzących ze szkół i placówek oświatowych oraz innych instytucji za pośrednictwem samorządów, a następnie kuratoriów oświaty i innych ministrów. Dane w bazach danych oświatowych są aktualizowane i przekazywane każdego roku według stanu na dzień 31 marca, 10 września i 30 września, a w odniesieniu do niektórych placówek – według stanu na dzień 10 października. Przekazywanie danych w SIO następuje w postaci przesłania dokumentu elektronicznego, transmisji danych lub przesłania ich za pomocą informatycznych nośników danych z aktualnego oprogramowania oraz przekazania dokumentu papierowego w formie zestawienia zbiorczego potwierdzonego podpisem upoważnionej

osoby. Przy tego rodzaju wieloszczeblowej organizacji przekazywania danych nie jest możliwe uzyskiwanie aktualnych informacji z całego kraju wtedy, gdy są one najbardziej potrzebne. Dużym mankamentem jest też zbieranie informacji w postaci danych zbiorczych, co w znaczącym stopniu ogranicza możliwości prowadzenia pogłębionych analiz.

Problemem, którego nie można było w dotychczasowym systemie rozwiązać, jest rzetelność danych. Obowiązek weryfikowania przez jednostki samorządu terytorialnego i kuratoria oświaty poprawności danych zgromadzonych w SIO jest realizowany w niedostatecznym stopniu, przede wszystkim ze względu na brak możliwości zastosowania nowoczesnych narzędzi informatycznych. Dostępne sposoby weryfikacji danych nie gwarantują skutecznej poprawy jakości danych w SIO. Ponadto wykrycie błędu w danych źródłowych wiąże się każdorazowo z czynnością wprowadzenia przez uprawnione podmioty poprawek, a następnie – zgodnie z wieloszczeblowym sposobem przekazywania danych – ponownego przesłania do MEN pełnego zbioru poprawionych danych. Weryfikacja zgromadzonych danych oraz korygowanie wykrytych błędów są więc bardzo skomplikowane i czasochłonne.

Uregulowania zawarte w ustawie o SIO z 2004 r. utrudniają również skuteczne kontrolowanie kompletności zbieranych danych. System nie jest wyposażony w efektywne narzędzia sprawdzania, czy wszystkie szkoły i placówki oświatowe dostarczyły swoje zestawienia danych. W praktyce nie można łatwo stwierdzić, czy szkoła lub placówka oświatowa, która nie przekazała zestawienia zbiorczego, została zlikwidowana, czy też nie wywiązuje się z nałożonych na nią obowiązków związanych z funkcjonowaniem SIO. Dlatego gromadzenie w ten sposób danych obarczone jest wysokim ryzykiem błędu. Warto dodać, że dotychczasowa organizacja i zasady działania SIO uniemożliwiają przekazywanie niektórych danych do statystyki europejskiej (np. danych o uczniach migrujących). Tworzenie statystyki dotyczącej edukacji w Unii Europejskiej odbywa się w ten sposób, że państwa członkowskie dostarczają regularnie, w terminach określonych przez Komisję Europejską, dane z dziedziny edukacji danego państwa. Statystyka UE dotycząca edukacji jest tworzona w oparciu o system spójnych pojęć i porównywalnych danych, co umożliwia budowanie zintegrowanego europejskiego systemu informacji statystycznej na temat kształcenia, szkolenia i uczenia się. Oznacza to, że dane przekazywane przez Polskę dla celów statystyki międzynarodowej muszą być dostosowywane do wspólnych kategorii, co w niektórych przypadkach stwarza problemy ze względu na zakres gromadzonych w SIO danych oświatowych oraz sposób ich przetwarzania.

Skuteczne realizowanie przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania zadań ustrojowych nie jest możliwe bez dysponowania rzetelnymi danymi dotyczącymi oświaty. Celem nowej ustawy o SIO, uchwalonej w 2011 r., jest wyposażenie ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w udoskonalone narzędzie pozyskiwania danych dotyczących oświaty. Konstrukcja nowego SIO pozwoli na korzystanie z tego systemu jako instrumentu służącego poprawie efektywności zarządzania oświatą nie tylko na poziomie krajowym, ale również regionalnym i lokalnym. W szczególności utworzenie Rejestru Szkół i Placówek Oświatowych (RSPO) pozwoli na gromadzenie, udostępnianie oraz bieżące aktualizowanie informacji o wszystkich jednostkach organizacyjnych systemu oświaty. Modernizacja SIO umożliwi też przygotowywanie i publikowanie za pośrednictwem ogólnodostępnego portalu internetowego wielu raportów tematycznych prezentujących różnorodne aspekty funkcjonowania systemu oświaty. Rozwiązania zaproponowane w nowym SIO zapewnią wszystkim obywatelom i zainteresowanym instytucjom dostęp do informacji dotyczących oświaty. Ogólna charakterystyka tych rozwiązań przedstawiona jest w drugiej części rozdziału Po uchwaleniu nowej ustawy o SIO pojawiło się wiele głosów krytycznych. Zgłaszano wątpliwości, czy zbieranie tych danych jest uzasadnione, głośno wyrażano obawy o bezpieczeństwo danych, które dotyczą konkretnych osób¹⁴. Słabo przebijała się natomiast do mediów informacja, że te same informacje zbierane są w oświacie od lat i że przewidziane w nowym SIO metody zabezpieczenia

¹⁴ W związku z tym 27 lipca 2012 r. ustawa została znowelizowana, żeby zwiększyć poziom anonimowości gromadzonych w SIO danych dotyczących pomocy psychologiczno-pedagogicznej udzielanej przez przedszkola, szkoły i placówki oświatowe, w tym poradnie psychologiczno-pedagogiczne (Dz.U. z 20 sierpnia 2012 poz. 941).

danych zapewnią wyższy poziom ich bezpieczeństwa niż w innych już funkcjonujących w Polsce centralnych bazach danych. Do opinii publicznej nie przebiły się także informacje, że dostęp do danych jednostkowych w nowym SIO (konkretnych informacji o uczniach i nauczycielach) będą miały tylko te same osoby, które miały je dotychczas, i że po wdrożeniu nowych rozwiązań ustanie potrzeba wielokrotnego przesyłania tych samych danych do bazy prowadzonej przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, albowiem do systemu przekazywane będą jedynie informacje o zmianie w stanie faktycznym. Należy również zaznaczyć, że w nowym SIO przewiduje się przekazywanie danych do bazy prowadzonej przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania za pomocą oprogramowania wykorzystywanego w szkołach i placówkach oświatowych do celów zarządzania i administrowania. Zniesie to konieczność tworzenia dodatkowego zbioru danych prowadzonego wyłącznie na potrzeby sprawozdawczości w ramach SIO.

Tabela 2.1.

Ustawa z dnia 15 kwietnia 2011 r. o systemie informacji oświatowej	<i>Dz. U. Nr 139, poz. 814 z późn. zm.</i>
<p>W porównaniu z dotychczasowym stanem prawnym projektowana ustawa zmienia strukturę, organizację oraz zasady działania SIO.</p> <p>Zbieranie danych</p> <p>Proponowany w ustawie nowy sposób zbierania danych polega na odejściu od formuły gromadzenia przez SIO danych zbiorczych na rzecz zbierania danych jednostkowych. Ponieważ gromadzone w nowym SIO dane jednostkowe dotyczące uczniów i nauczycieli będą danymi osobowymi w rozumieniu art. 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn.: Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.¹⁵), dla zagwarantowania bezpieczeństwa tych danych wprowadza się określone warunki techniczne przekazywania, pozyskiwania i przetwarzania danych w SIO. Warunki te, łącznie z wymogami wynikającymi z ustawy o ochronie danych osobowych oraz z ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, będą kształtowały standard bezpieczeństwa i komunikacji SIO. Wszystkie dane gromadzone i przetwarzane w SIO – dane uczniów, nauczycieli, szkół i placówek oświatowych – będą danymi jednostkowymi. Taka formuła gromadzenia danych będzie stanowiła gwarancję rzetelności i kompletności danych oświatowych w nowym SIO. Dostęp do danych zgromadzonych w nowym SIO, rozumiany jako możliwość przekazywania danych do bazy danych SIO, pozyskiwania danych dziedzinowych z bazy danych SIO oraz pozyskiwania danych ze zbioru PESEL za pośrednictwem bazy danych SIO, nie oznacza możliwości samodzielnego przeszukiwania zasobów zgromadzonych w bazie danych SIO. Kierownik podmiotu zobowiązanego do przekazywania danych do SIO (lub wyznaczony przez niego pracownik), wobec którego przeprowadzono procedurę weryfikacji dostępu, ma jedynie dostęp do danych zgromadzonych w lokalnej bazie danych SIO, czyli do danych, do których miał dostęp również przed uchwaleniem ustawy. Dla celów przygotowywania raportów i analiz wykorzystywane będą dane zanonimizowane.</p> <p>Zakres podmiotów, których dane będą gromadzone i przetwarzane w SIO, uregulowano mając na celu uwzględnienie całego spektrum odbiorców usług edukacyjnych (uczniów, wychowanków, słuchaczy, absolwentów) oraz jednostek organizacyjnych i osób w nich zatrudnionych, które wykonują określone zadania oświatowe bezpośrednio na rzecz uczniów czy też pełnią ogólnie rozumianą rolę obsługową i kontrolną.</p> <p>Nowe pojęcia</p> <p>Należy zwrócić uwagę na pojęcia wprowadzone do siatki pojęciowej właściwej wyłącznie dla niniejszej ustawy, takie jak „placówka oświatowa” i „inne jednostki wykonujące zadania z zakresu oświaty”. Przez pojęcie „placówka oświatowa” na gruncie</p>	

¹⁵ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone (W:) Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i poz. 711, z 2007 r. Nr 165, poz. 1170 i Nr 176, poz. 1238 oraz z 2010 r. Nr 41, poz. 233.

niniejszej ustawy należy rozumieć jednostki organizacyjne systemu oświaty wymienione w art. 2 pkt 1, pkt 3–11 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty. Przykładowo, w rozumieniu niniejszej ustawy placówką oświatową będzie także przedszkole, inna forma wychowania przedszkolnego czy poradnia psychologiczno-pedagogiczna. Natomiast przez pojęcie „inne jednostki wykonujące zadania z zakresu oświaty” należy rozumieć wymienione w art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy o SIO jednostki organizacyjne pełniące w oświacie zadania obsługowe lub kontrolne (jednostki samorządu terytorialnego, ministrów prowadzących szkoły i placówki oświatowe, jednostki obsługi ekonomiczno-administracyjnej, jednostki nadzoru pedagogicznego, jednostki przeprowadzające egzaminy zewnętrzne itd.).

Przez „nauczycieli” należy w tej ustawie rozumieć nie tylko adresatów ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, ale również osoby niebędące nauczycielami, o których mowa w art. 7 ust. 1a–1d ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, dyrektorów niebędących nauczycielami, o których mowa w art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, a także osoby, które wykonują zadania nauczycieli na podstawie umów cywilnoprawnych.

Rejestr szkół i placówek oświatowych

Zmiana zasady działania SIO w odniesieniu do sposobu gromadzenia danych o szkołach i placówkach oświatowych polega na utworzeniu rejestru publicznych i niepublicznych szkół i placówek oświatowych (RSPO), stanowiącego część nowej bazy danych SIO. RSPO będzie miał status krajowego rejestru urzędowego, w którym gromadzone będą publicznie dostępne informacje o szkołach i placówkach oświatowych. Stworzenie dostępnego publicznie, aktualizowanego na bieżąco jednolitego katalogu szkół i placówek oświatowych pozwoli na stabilizowanie informacji o stanie instytucjonalnej bazy oświatowo-wychowawczej. Źródło wiedzy o szkołach i placówkach oświatowych, jakim będzie RSPO, należy ocenić jako szczególnie przydatne w wykonywaniu obowiązków nie tylko przez organy nadzoru pedagogicznego, organy prowadzące szkoły i placówki oświatowe oraz organy odpowiedzialne za zarządzanie oświatą na poziomie lokalnym, regionalnym i krajowym, ale również przez wszystkie instytucje i osoby zainteresowane oświatą, w tym przez uczniów i rodziców.

Koszty SIO

Realizacja zmodernizowanej wersji SIO zgodnie z przepisami nowej ustawy zdecydowanie zmienia sposób wydatkowania środków na utrzymanie systemu. Rozwiązanie, w którym system jest zlokalizowany przy ministrze właściwym do spraw oświaty i wychowania, skutkuje ponoszeniem większych kosztów na utrzymanie centralnej części systemu i jednocześnie zmniejsza takie koszty po stronie odbiorców systemu. Zmiana sposobu zbierania danych w zmodernizowanej wersji SIO znacząco obniży nakład pracy, wykonywanej obecnie przez jednostki samorządu terytorialnego i kuratoria oświaty przy „ręcznym” scalaniu danych. Pozwoli to na efektywniejsze wykonywanie zadań przez jednostki samorządu terytorialnego i kuratoria oświaty oraz zmniejszy obciążenia biurokratyczne tych podmiotów związane z funkcjonowaniem obecnego SIO.

Ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Ustawa weszła w życie z dniem 30 kwietnia 2012 r. z tym, że przepisy art. 128 ust.1 wchodzi w życie z dniem ogłoszenia a art. 102, art. 103, i art. 121 wejdą w życie 1 sierpnia 2012 r.

Rozwiązania nowego SIO określone w ustawie z 15 kwietnia 2011 r. były wprowadzane stopniowo do 15 maja 2012 r., zgodnie z harmonogramem opisanym w art. 119–124 ustawy.

Nowy SIO rozpocznie funkcjonowanie w pełnym zakresie od 9 kwietnia 2013 r.

2.2. Ustawa z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty

Ustawa wprowadza dosyć duże zmiany w dziedzinie kształcenia zawodowego i ustawicznego. Szkolnictwo zawodowe od bardzo dawna było przedmiotem krytyki. Zarzuty dotyczyły anachroniczności szkół zawodowych, które, dysponując odpowiadającymi wymaganiami współczesności warsztatami szkolnymi, opierając się na przestarzałych programach nauczania, nie przygotowywały swoich uczniów do wymagań rynku pracy. W publicznych debatach na temat edukacji często wyrażano nie w pełni sprawiedliwe opinie, że szkolnictwo zawodowe „produkuje głównie bezrobotnych”. W licznych wypowiedziach padały stwierdzenia, że tradycyjne szkoły zawodowe straciły już rację bytu,

ponieważ we wszystkich dziedzinach działalności tempo zmian w technologii i w organizacji pracy jest tak szybkie, że o przydatności zawodowej decydować będzie przede wszystkim umiejętność uczenia się nowych rzeczy, a nie konkretne umiejętności zdobywane w toku nauki w szkole zawodowej. W ramach przeprowadzonej w 1999 r. reformy ustroju szkolnego minister Mirosław Handke zlikwidował niemal całkowicie tradycyjne szkolnictwo zawodowe, proponując objęcie większości uczniów szkół ponadgimnazjalnych zreformowanym kształceniem licealnym i przesunięcie kształcenia zawodowego do szkół policealnych. Jego następczyni minister Krystyna Łybacka wycofała się jednak z tych decyzji i dostosowała tradycyjne szkoły zawodowe do nowego ustroju szkolnego¹⁶. Wprowadzone wówczas i w następnych latach zmiany w kształceniu zawodowym i ustawicznym nie doprowadziły do istotnego przełomu. Nadal zasadą było wyraźne rozdzielenie edukacji ustawicznej osób dorosłych od edukacji zawodowej w szkołach ponadgimnazjalnych dla młodzieży, co wiązało się z pewnym rozproszeniem infrastruktury kształcenia zawodowego¹⁷. Zastrzeżenia budziła zarówno klasyfikacja zawodów szkolnictwa zawodowego, jak i rozwiązania w dziedzinie programów kształcenia. Pracodawcy często kwestionowali przydatność nadanych kwalifikacji zawodowych i wiarygodność egzaminów zawodowych. Generalnie, szkolnictwo to nadal oceniane jest bardzo krytycznie¹⁸.

Na początku poprzedniej kadencji Ministerstwo Edukacji Narodowej określiło 7 głównych celów zmian w oświacie, które miały być realizowane w latach 2008–2011. Między innymi była wśród nich poprawa jakości kształcenia zawodowego i modernizacja tego segmentu oświaty zgodnie z kierunkami polityki na rzecz uczenia się przez całe życie¹⁹. Cel ten ma być osiągnięty przez zmiany określone w tegorocznej ustawie nowelizującej ustawę o systemie oświaty. Główną ideą tej modernizacji jest dostosowanie kształcenia zawodowego i ustawicznego do potrzeb rynku pracy i wymogów gospodarki opartej na wiedzy. Celem wprowadzonych zmian jest zwiększenie skuteczności i efektywności systemu kształcenia zawodowego i ustawicznego poprzez systemowe powiązanie tego szkolnictwa z rynkiem pracy oraz zwiększenie dostępności tego typu kształcenia dzięki włączeniu szkół zawodowych w system edukacji ustawicznej poprzez zawodowe kursy kwalifikacyjne.

Zgodnie z nowymi przepisami organy prowadzące będą mogły tworzyć centra kształcenia zawodowego i ustawicznego, w których powinna być przynajmniej jedna szkoła zawodowa. Nowy model ustroju szkolnego w zakresie edukacji zawodowej umożliwi wytworzenie powiązań pomiędzy kształceniem w szkołach ponadgimnazjalnych i kształceniem ustawicznym dla dorosłych. Należy przy tym dodać, że w nowym modelu kształcenia osoby dorosłe będą miały możliwość uzyskania (lub uzupełnienia) kwalifikacji zawodowych na poziomie odpowiadającym kwalifikacjom zdobywanym w ZSZ lub technikum tylko w formach kursowych. Szkoły dla dorosłych będą oferować jedynie możliwość uzyskania wyższego poziomu wykształcenia ogólnego. Uwolnienie części potencjału technodydaktycznego dzięki likwidacji szkół zawodowych dla dorosłych ułatwi rozwój oferty kwalifikacyjnych kursów zawodowych dla dorosłych prowadzonych przez szkoły zawodowe (dla młodzieży) oraz inne podmioty.

Obok przekształceń strukturalnych ważne zmiany dotyczą kwestii programowych kształcenia zawodowego, w tym klasyfikacji zawodów. Wprowadzono nowy sposób opisywania zawodów. W ramach zawodów wyodrębniono po kilka (2–3) kwalifikacje, każda kwalifikacja będzie potwierdzana oddzielnie w systemie egzaminów zewnętrznych. Wyodrębnienie w zawodach poszczególnych kwalifikacji ma kluczowe znaczenie dla podniesienia jakości kształcenia zawodowego oraz zbliżenia

¹⁶ W miejsce systemu 8–4 w 1999 r. wprowadzono w Polsce system 6–3–3.

¹⁷ Centra kształcenia ustawicznego, w skład których mogły wchodzić szkoły dla dorosłych, działały jako jednostki samodzielne lub w zespółach z centrami kształcenia praktycznego albo ośrodkami doksztalcania i doskonalenia zawodowego. Natomiast zasadnicze szkoły zawodowe i technika często wchodziły w skład zespołów z liceum ogólnokształcącym.

¹⁸ Szerzej omawia to rozdział poświęcony szkolnictwu zawodowemu: str. 160

¹⁹ Unowocześnienie systemu kształcenia zawodowego w oświacie jest kolejną sekwencją cyklu działań reformujących, których pierwszym ogniwem było wydanie rozporządzenia MEN z dnia 23 grudnia 2008 r. wprowadzającego nowe podstawy programowe kształcenia ogólnego napisane w języku efektów uczenia. Te nowe podstawy zaczęły obowiązywać od 1 września 2009 r. równocześnie w pierwszej klasie szkoły podstawowej oraz w pierwszej klasie gimnazjum. 1 września 2012 r. pierwszy rocznik absolwentów gimnazjum rozpoczął naukę w szkołach ponadgimnazjalnych, w zmodernizowanym tą ustawą szkolnictwie zawodowym.

go do rynku pracy. Rozwiązanie to umożliwi uelastycznienie procesu kształcenia, tym samym lepsze dostosowanie go do indywidualnych potrzeb i możliwości uczących się, ułatwi też reagowanie szkolnictwa zawodowego na zmieniające się potrzeby rynku pracy. W wypadku pojawienia się popytu na określoną kwalifikację możliwe będzie szybkie zorganizowanie kształcenia w określonym zakresie na kwalifikacyjnym kursie zawodowym.

Minister Edukacji Narodowej wydał nowe rozporządzenie w sprawie podstawy programowej kształcenia w zawodach²⁰. Szczególne znaczenie ma określenie warunków realizacji kształcenia w zawodzie, co stworzy możliwość nabywania przez uczniów umiejętności praktycznych w kontakcie z nowoczesną technologią. Nowe rozporządzenie w sprawie podstawy programowej zastępuje wcześniejsze rozporządzenia, które ustalały oddzielną podstawę programową dla każdego zawodu (także te, które wydano w 2011 roku – tab. 2.3., 2.4., 2.6., 2.9., 2.10., 2.13., 2.15., 2.21.).

Bardziej uproszczono i uporządkowano system egzaminów zawodowych, które będą zadaniem okręgowych komisji egzaminacyjnych, zachowując jednak możliwość przeprowadzania egzaminów czeladniczych i mistrzowskich przez izby rzemieślnicze.

W przekonaniu autorów nowych rozwiązań wprowadzony obecnie pakiet zmian reformujących kształcenie zawodowe i ustawiczne otworzy drogę do unowocześnienia tej dziedziny edukacji i stworzy lepsze warunki dla upowszechnienia się w Polsce uczenia przez całe życie. Ocena efektów tych decyzji będzie jednak możliwa dopiero po kilku latach.

Tabela 2.2.

Ustawa z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw	<i>Dz. U. Nr 205, poz. 1206</i>
<p>Ustawa (wraz z powiązаныmi z nią rozporządzeniami) wprowadza pakiet zmian otwierających drogę do poważnej modernizacji kształcenia zawodowego i ustawicznego. Najważniejsze zmiany systemowe w tej dziedzinie dotyczą:</p> <ul style="list-style-type: none">• klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego,• podstawy programowej kształcenia w zawodzie,• cyklu kształcenia w zasadniczej szkole zawodowej,• struktury szkolnictwa,• kształcenia zawodowego dorosłych,• egzaminów zawodowych. <p>Klasyfikacja zawodów szkolnictwa zawodowego</p> <p>Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania określi w drodze rozporządzenia klasyfikację zawodów szkolnictwa zawodowego i wyodrębnionych w nich kwalifikacji²¹ z uwzględnieniem klasyfikacji zawodów i specjalności występujących w gospodarce narodowej²². Zmodyfikowana klasyfikacja zawodów szkolnictwa zawodowego wskazuje:</p> <ul style="list-style-type: none">• zawody i wyodrębnione w nich kwalifikacje,• zawody w których nie wyodrębnia się kwalifikacji,• typy szkół ponadgimnazjalnych, w których może odbywać się kształcenie w danym zawodzie,• zawody i kwalifikacje, w których kształcenie może być prowadzone na kwalifikacyjnych kursach zawodowych,• ministrów właściwych dla poszczególnych zawodów,• obszary kształcenia, do których przypisane są zawody (także kwalifikacje w zawodzie)²³.	

²⁰ Zob. omówienie rozporządzeń MEN: str. 85, tab. 2.29.

²¹ Patrz art. 24 ustawy o systemie oświaty.

²² Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 27 kwietnia 2010 r. w sprawie klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy oraz jej stosowania (Dz. U. Nr 82, poz. 537).

²³ Patrz w części tego rozdziału dotyczącej rozporządzeń: str. 80–82.

Utrzymane zostały dotychczasowe uprawnienia stowarzyszeń zawodowych, samorządów gospodarczych i innych organizacji w zakresie inicjowania kształcenia w nowych zawodach.

Podstawa programowa kształcenia w zawodach

Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania określi w drodze rozporządzenia nową podstawę programową kształcenia w zawodach. Nowa podstawa programowa ma opisywać efekty kształcenia dla kwalifikacji wyodrębnionych w zawodach. Tym samym ten dokument określa jednocześnie standard wymagań egzaminacyjnych dla poszczególnych kwalifikacji wyodrębnionych w ramach zawodu²⁴.

Jednolity cykl kształcenia w ZSZ

W ustawie wprowadzono przepis ustalający jednolity 3-letni cykl kształcenia w zasadniczych szkołach zawodowych²⁵. Wiąże się to z wdrażaną już od 2009 r. reformą kształcenia ogólnego – edukacja w zasadniczej szkole zawodowej (tak samo jak w technikum i liceum) zamykać będzie rozpoczęty w gimnazjum cykl, który ma zapewnić uczniom solidne podstawy wykształcenia ogólnego.

Struktura

W wyniku wprowadzenia nowych przepisów struktura szkolnictwa ponadgimnazjalnego obejmuje:

- zasadniczą szkołę zawodową (3 lata nauki),
- technikum (4 lata nauki),
- liceum ogólnokształcące (3 lata nauki),
- szkołę policealną (okres nauczania nie dłuższy niż 2,5 roku),
- szkołę specjalną przysposabiającą do pracy (3 lata nauki).

Wygaszane będą natomiast:

- licea profilowane,
- uzupełniające licea ogólnokształcące dla absolwentów ZSZ²⁶,
- uzupełniające technika dla absolwentów ZSZ,
- zasadnicze szkoły zawodowe dla dorosłych,
- technika dla dorosłych.

W skład centrum kształcenia zawodowego i ustawicznego mogą wchodzić:

- szkoły zawodowe dla młodzieży,
- szkoły dla dorosłych,
- centrum kształcenia ustawicznego (prowadzące kształcenie w formach pozaszkolnych),
- centrum kształcenia praktycznego (prowadzące zajęcia praktyczne),
- ośrodek dokształcania i doskonalenia zawodowego (prowadzący dokształcanie teoretyczne młodocianych).

Kwalifikacyjne kursy zawodowe

W związku z ustaleniem nowej struktury szkół ponadgimnazjalnych dla dorosłych, którzy będą chcieli kształcić się, aby zdobyć dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe (lub świadectwo potwierdzające kwalifikację w zawodzie), przewidziano kursową formę kształcenia. Kwalifikacyjne kursy zawodowe będą mogły być prowadzone przez różne podmioty:

- szkoły publiczne (w zakresie zawodów, w których kształcą),
- szkoły niepubliczne z uprawnieniami szkół publicznych (w zakresie zawodów, w których kształcą),
- centra kształcenia zawodowego i ustawicznego,
- instytucje rynku pracy prowadzące działalność edukacyjno-szkoleniową²⁷,

²⁴ Patrz art. 22 ust. 2 pkt 2a ustawy o systemie oświaty.

²⁵ Patrz art. 9 ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy o systemie oświaty.

²⁶ Absolwenci ZSZ będą mogli kontynuować naukę w liceum ogólnokształcącym dla dorosłych.

²⁷ Są to instytucje, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

- osoby prawne i fizyczne prowadzące działalność edukacyjną nie obejmującą prowadzenia szkoły lub placówki²⁸.

Program nauczania kursu kwalifikacyjnego musi być realizowany w wymiarze nie niższym niż minimalna liczba godzin w odpowiedniej podstawie programowej. Osoby, które ukończą taki kurs, będą mogły przystąpić do egzaminu zawodowego.

Egzaminy zawodowe

Dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe będzie mogła otrzymać osoba, która posiada poziom wykształcenia wymagany dla danego zawodu (zasadnicze lub średnie) oraz zda egzaminy z zakresu wszystkich kwalifikacji wyodrębnionych w danym zawodzie niezależnie od tego, w jakiej formie nabyła wiedzę i umiejętności zawodowe (nauka w szkole, ukończenie kwalifikacyjnego kursu zawodowego, doświadczenie praktyczne w danym lub zbliżonym zawodzie). Dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe wydaje się wraz z suplementem opisującym nabytą wiedzę, umiejętności i kompetencje. Egzaminy przeprowadzają i dyplomy wydają okręgowe komisje egzaminacyjne. Tak jak dotychczas do egzaminu na tytuły czeladnika i mistrza można będzie przystąpić przed komisjami egzaminacyjnymi izb rzemieślniczych.

Wszystkie zmiany dotyczące struktury szkolnictwa, jego organizacji i treści nauczania pozostają poza zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej. Odniesienia do unijnych aktów normatywnych wymagały jedynie przepisy odnoszące się do kwestii dofinansowania pracodawcom kosztów kształcenia młodocianych pracowników²⁹.

Ustawa weszła w życie z dniem 1 września 2012 r., z tym, że przepisy art.1 pkt 4 i pkt 13 oraz art. 7 ust. 4 weszły w życie po upływie 14 dni od jej ogłoszenia, a art.1 pkt 31 lit. a wejdzie w życie 1 stycznia 2013 r.

2.3. Rozporządzenia wydane przez Ministra Edukacji Narodowej

Tabela 2.3.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 21 stycznia 2011 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie standardów wymagań będących podstawą przeprowadzania egzaminu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe	<i>Dz. U. Nr 35, poz. 177</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 22 ust. 2 pkt 10 Ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.), zmienia rozporządzenie MEN o tej samej nazwie, z dnia 10 marca 2010 r. Rozporządzenie utraciło aktualność z dniem 1 września 2012 r. w związku z nowym rozporządzeniem w sprawie podstawy programowej kształcenia w zawodach z dnia 7 lutego 2012 r. Nowe regulacje dotyczące podstawy programowej stanowią jeden z istotnych elementów reformy szkolnictwa zawodowego w Polsce zapoczątkowanej nowelizacją ustawy oświatowej z dnia 19 sierpnia 2011 r. Zmiana rozporządzenia ma na celu określenie standardów wymagań będących podstawą przeprowadzania egzaminu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe w zawodach niedawno wprowadzonych do klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego:</p> <ul style="list-style-type: none">• blacharz izolacji przemysłowych,• monter izolacji przemysłowych,• opiekun osoby starszej,• technik dźwięku,• technik realizacji dźwięku,• technik sztukatorstwa i kamieniarstwa artystycznego,• technik transportu drogowego i wiertacz odwiertów eksploatacyjnych i geofizycznych.	

²⁸ Podejmowaną na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

²⁹ Wyplacane na podstawie art. 70b ustawy o systemie oświaty.

Standardy zostały opracowane przez zespoły specjalistów, składających się z przedstawicieli ministrów właściwych dla poszczególnych zawodów, nauczycieli szkół prowadzących kształcenie w zawodach pokrewnych do ww. wymienionych i pracowników Centralnej Komisji Egzaminacyjnej.

Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Tabela 2.4.

**Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej
z dnia 21 stycznia 2011 r.**

w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach: asystent osoby niepełnosprawnej, florysta, kucharz małej gastronomii, operator maszyn leśnych, opiekun medyczny, pracownik pomocniczy obsługi hotelowej, sprzedawca, technik handlowiec, technik organizacji usług gastronomicznych, technik przetwórstwa mlecznego i technik weterynarii

Dz. U. Nr 49, poz. 254

Rozporządzenie wydano na podstawie art. 22 ust. 2 pkt 2 lit. d Ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.).

Rozporządzenie utraciło aktualność z dniem 1 września 2012 r. w związku z nowym rozporządzeniem w sprawie podstawy programowej kształcenia w zawodach z dnia 7 lutego 2012 r. Nowe regulacje dotyczące podstawy programowej stanowią jeden z istotnych elementów reformy szkolnictwa zawodowego w Polsce zapoczątkowanej nowelizacją ustawy oświatowej z dnia 19 sierpnia 2011 r.

Rozporządzenie ustala podstawy programowe dla następujących 11 zawodów występujących w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego, określonej w rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 26 czerwca 2007 r. w sprawie klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego (Dz. U. Nr 124, poz. 860, z 2008 r. Nr 144, poz. 903 oraz z 2010 r. Nr 60, poz. 374):

- asystent osoby niepełnosprawnej,
- florysta,
- kucharz małej gastronomii,
- operator maszyn leśnych,
- opiekun medyczny,
- pracownik pomocniczy obsługi hotelowej,
- sprzedawca,
- technik handlowiec,
- technik organizacji usług gastronomicznych,
- technik przetwórstwa mleczarskiego,
- technik weterynarii.

Przedstawione podstawy programowe zostały opracowane przez zespoły specjalistów, składające się z przedstawicieli pracodawców i Krajowego Ośrodka Wsparcia Edukacji Zawodowej i Ustawicznej oraz uzyskały akceptację ministrów właściwych dla poszczególnych zawodów. Opracowanie podstaw programowych kształcenia w poszczególnych zawodach przez specjalistów – znawców zawodów we współpracy z pracodawcami pozwala na lepsze dostosowanie oferty programowej do potrzeb rynku pracy. Dotychczas programy kształcenia w tych zawodach tworzone uwzględniając projekty podstaw programowych lub podstawy, które utraciły moc. Regulacja ma więc przede wszystkim na celu formalne uporządkowanie tej sytuacji.

Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Tabela 2.5.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 16 lutego 2011 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy oraz przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów w szkołach publicznych	<i>Dz. U. Nr 35, poz. 178</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 22 ust. 2 pkt 4 Ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.) zmienia rozporządzenie MEN o tej samej nazwie, z dnia 30 kwietnia 2007 r. Nowelizacja rozporządzenia wprowadza zmiany w § 105 ust. 1 tego rozporządzenia, umożliwiając absolwentom, którzy w roku szkolnym 2009/2010 nie zdali egzaminu maturalnego z określonego przedmiotu (lub przedmiotów) albo przegrali egzamin maturalny i deklarują zamiar ponownego przystąpienia do egzaminu maturalnego z tego przedmiotu (lub przedmiotów), a także przyszłym absolwentom, którzy znajdują się w takiej sytuacji, podwyższenie wyników egzaminów ze zdanych przedmiotów obowiązkowych i zdawanych przedmiotów dodatkowych, jak również przystąpienie do egzaminów z nowych przedmiotów dodatkowych. Możliwość taką mieli absolwenci, którzy nie uzyskali świadectwa dojrzałości i przystępowali do egzaminu maturalnego do roku szkolnego 2009/2010 włącznie.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie z dniem ogłoszenia.</p>	

Tabela 2.6.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 19 kwietnia 2011 r. w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach: blacharz izolacji przemysłowych, monter izolacji przemysłowych, operator maszyn i urządzeń do przetwórstwa tworzyw sztucznych, opiekun osoby starszej, technik energetyk, technik gazownictwa, technik przeróbki kopalin stałych, technik sztukatorstwa i kamieniarstwa artystycznego, technik tyfloinformatyk i technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej	<i>Dz. U. Nr 100, poz. 582</i>
<p>Rozporządzenie wydano na podstawie art. 22 ust. 2 pkt 2 lit. d Ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.).</p> <p>Rozporządzenie utraciło aktualność z dniem 1 września 2012 r. w związku z nowym rozporządzeniem w sprawie podstawy programowej kształcenia w zawodach z dnia 7 lutego 2012 r. Nowe regulacje dotyczące podstawy programowej stanowią jeden z istotnych elementów reformy szkolnictwa zawodowego w Polsce zapoczątkowanej nowelizacją ustawy oświatowej z dnia 19 sierpnia 2011 r.</p> <p>Rozporządzenie ustala podstawy programowe dla następujących 10 zawodów występujących w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego, określonej w rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 26 czerwca 2007 r. w sprawie klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego (Dz. U. Nr 124, poz. 860, z 2008 r. Nr 144, poz. 903 oraz z 2010 r. Nr 60, poz. 374):</p> <ul style="list-style-type: none">• blacharz izolacji przemysłowych,• monter izolacji przemysłowych,• operator maszyn i urządzeń do przetwórstwa tworzyw sztucznych,• opiekun osoby starszej,• technik energetyk,• technik gazownictwa,• technik przeróbki kopalin stałych,• technik sztukatorstwa i kamieniarstwa artystycznego,• technik tyfloinformatyk,	

- technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej.

Podstawy programowe zostały opracowane przez zespoły specjalistów, składające się z przedstawicieli pracodawców i Krajowego Ośrodka Wsparcia Edukacji Zawodowej i Ustawicznej oraz uzyskały akceptację ministrów właściwych dla poszczególnych zawodów.

Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Tabela 2.7.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie sposobu realizacji środków towarzyszących służących zapewnieniu skutecznego wykonania programu „Owoce w szkole”	<i>Dz. U. Nr 103, poz. 594</i>
<p>Rozporządzenie wydano na podstawie art. 19c Ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu, rynku suszu paszowego oraz rynków lnu i konopi uprawianych na włókno (tekst jedn.: Dz. U. z 2008 r. Nr 11, poz. 70, Nr 52, poz. 303 i Nr 158, poz. 989 oraz z 2010 r. Nr 228, poz. 1486).</p> <p>Rozporządzenie zobowiązuje dyrektorów szkół, które w roku szkolnym 2010/2011 uczestniczą w programie „Owoce w szkole” do organizowania zajęć edukacyjno-wychowawczych, wzbogacających wiedzę uczniów o zdrowych nawykach żywieniowych”</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.</p>	

Tabela 2.8.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie rodzajów i szczegółowych zasad działania placówek publicznych, warunków pobytu dzieci i młodzieży w tych placówkach oraz wysokości i zasad odpłatności wnoszonej przez rodziców za pobyt ich dzieci w tych placówkach	<i>Dz. U. Nr 109, poz. 631</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 71 ust. 1 pkt 1 Ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.), zastępuje rozporządzenie MENiS o tej samej nazwie, z dnia 7 marca 2005 r.</p> <p>Rozporządzenie określa:</p> <ol style="list-style-type: none">1) rodzaje i szczegółowe zasady działania publicznych:<ul style="list-style-type: none">• placówek oświatowo-wychowawczych,• młodzieżowych ośrodków wychowawczych, młodzieżowych ośrodków socjoterapii, specjalnych ośrodków szkolno-wychowawczych oraz specjalnych ośrodków wychowawczych dla dzieci i młodzieży wymagających stosowania specjalnej organizacji nauki, metod pracy i wychowania,• ośrodków umożliwiających dzieciom i młodzieży z upośledzeniem umysłowym w stopniu głębokim, a także dzieciom i młodzieży z upośledzeniem umysłowym z niepełnosprawnościami sprzężonymi realizację obowiązku rocznego przygotowania przedszkolnego oraz obowiązku szkolnego i obowiązku nauki,• placówek zapewniających opiekę i wychowanie uczniom w okresie pobierania nauki poza miejscem stałego zamieszkania,2) warunki pobytu dzieci i młodzieży w placówkach,3) wysokość i zasady odpłatności wnoszonej przez rodziców za pobyt ich dzieci w placówkach. <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 września 2011 r.</p>	

Tabela 2.9.

<p>Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 15 czerwca 2011 r. w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach: dekarz, monter budownictwa wodnego, monter systemów rurociągowych, murarz, technik budownictwa, technik budownictwa wodnego, technik geodeta, technik geofizyk, technik urządzeń sanitarnych, technolog robót wykończeniowych w budownictwie i wiertacz odwiertów eksploatacyjnych i geofizycznych</p>	<p><i>Dz. U. Nr 141, poz. 826</i></p>
<p>Rozporządzenie wydano na podstawie art. 22 ust. 2 pkt 2 lit. d Ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.).</p> <p>Rozporządzenie utraciło aktualność z dniem 1 września 2012 r. w związku z nowym rozporządzeniem w sprawie podstawy programowej kształcenia w zawodach z dnia 7 lutego 2012 r. Nowe regulacje dotyczące podstawy programowej stanowią jeden z istotnych elementów reformy szkolnictwa zawodowego w Polsce zapoczątkowanej nowelizacją ustawy oświatowej z dnia 19 sierpnia 2011 r.</p> <p>Rozporządzenie ustala podstawy programowe dla następujących 11 zawodów występujących w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego, określonej w rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 26 czerwca 2007 r. w sprawie klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego (Dz. U. Nr 124, poz. 860, z 2008 r. Nr 144, poz. 903 oraz z 2010 r. Nr 60, poz. 374):</p> <ul style="list-style-type: none">• dekarz,• monter budownictwa wodnego,• monter systemów rurociągowych,• murarz,• technik budownictwa,• technik budownictwa wodnego,• technik geodeta,• technik geofizyk,• technik urządzeń sanitarnych,• technolog robót wykończeniowych w budownictwie,• wiertacz odwiertów eksploatacyjnych i geofizycznych. <p>Przedstawione podstawy programowe zostały opracowane przez zespoły specjalistów, składające się z przedstawicieli pracodawców i Krajowego Ośrodka Wspierania Edukacji Zawodowej i Ustawicznej oraz uzyskały akceptację ministrów właściwych dla poszczególnych zawodów. Opracowanie podstaw programowych kształcenia w poszczególnych zawodach przez specjalistów – znawców zawodów we współpracy z pracodawcami pozwala na lepsze dostosowanie oferty programowej do potrzeb rynku pracy.</p> <p>Dotychczas programy kształcenia w tych zawodach tworzone, uwzględniając projekty podstaw programowych lub podstawy, które utraciły moc. Regulacja ma więc przede wszystkim na celu formalne uporządkowanie tej sytuacji.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.</p>	

Tabela 2.10.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 15 czerwca 2011 r. w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach: monter sieci i urządzeń telekomunikacyjnych, technik cyfrowych procesów graficznych, technik dźwięku, technik elektroniki, technik organizacji produkcji filmowej i telewizyjnej, technik organizacji reklamy, technik realizacji dźwięku, technik teleinformatyk, technik telekomunikacji, technik urządzeń audiowizualnych i technik usług pocztowych i finansowych	<i>Dz. U. Nr 141, poz. 827</i>
<p>Rozporządzenie wydano na podstawie art. 22 ust. 2 pkt 2 lit. d Ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.).</p> <p>Rozporządzenie utraciło aktualność z dniem 1 września 2012 r. w związku z nowym rozporządzeniem w sprawie podstawy programowej kształcenia w zawodach z dnia 7 lutego 2012 r. Nowe regulacje dotyczące podstawy programowej stanowią jeden z istotnych elementów reformy szkolnictwa zawodowego w Polsce zapoczątkowanej nowelizacją ustawy oświatowej z dnia 19 sierpnia 2011 r. Rozporządzenie ustala podstawy programowe dla następujących 11 zawodów występujących w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego, określonej w rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 26 czerwca 2007 r. w sprawie klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego (Dz. U. Nr 124, poz. 860, z 2008 r. Nr 144, poz. 903 oraz z 2010 r. Nr 60, poz. 374):</p> <ul style="list-style-type: none">• monter sieci i urządzeń telekomunikacyjnych,• technik cyfrowych procesów graficznych,• technik dźwięku,• technik elektroniki,• technik organizacji produkcji filmowej i telewizyjnej,• technik organizacji reklamy,• technik realizacji dźwięku,• technik teleinformatyk,• technik telekomunikacji,• technik urządzeń audiowizualnych,• technik usług pocztowych i finansowych. <p>Przedstawione podstawy programowe zostały opracowane przez zespoły specjalistów, składające się z przedstawicieli pracodawców i Krajowego Ośrodka Wsparcia Edukacji Zawodowej i Ustawicznej oraz uzyskały akceptację ministrów właściwych dla poszczególnych zawodów. Opracowanie podstaw programowych kształcenia w poszczególnych zawodach przez specjalistów – znawców zawodów we współpracy z pracodawcami pozwala na lepsze dostosowanie oferty programowej do potrzeb rynku pracy. Dotychczas programy kształcenia w tych zawodach tworzoneo uwzględniając projekty podstaw programowych lub podstawy, które utraciły moc. Regulacja ma więc przede wszystkim na celu formalne uporządkowanie tej sytuacji.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.</p>	

Tabela 2.11.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 28 czerwca 2011 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie sposobu opracowywania sprawozdania z wysokości średnich wynagrodzeń nauczycieli na poszczególnych stopniach awansu zawodowego w szkołach prowadzonych przez jednostki samorządu terytorialnego	<i>Dz. U. Nr 143, poz. 838</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 30a ust. 7 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (tekst jedn.: Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 z późn. zm.), zmienia rozporządzenie MEN o tej samej nazwie z dnia 13 stycznia 2010 r.</p>	

2. Omówienie aktów prawnych z 2011 roku dotyczących edukacji

2.3. Rozporządzenia wydane przez Ministra Edukacji Narodowej

Rozporządzenie dotyczy zmiany wzoru sprawozdania.
Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.
Rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Tabela 2.12.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 28 czerwca 2011 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie rodzajów innych form wychowania przedszkolnego, warunków tworzenia i organizowania tych form oraz sposobu ich działania	<i>Dz. U. Nr 143, poz. 839</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 14a ust. 7 Ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.) zmienia rozporządzenie MEN o tej samej nazwie, z dnia 31 sierpnia 2010 r. Konieczność dokonania zmian wynika z wejścia w życie z dniem 1 września 2011 r. obowiązku odbycia przez pięcioletka rocznego przygotowania przedszkolnego. Nowelizacja zapewni adekwatność przepisów prawa dotyczących minimalnego tygodniowego wymiaru godzin zajęć. Jednocześnie zmniejszono normy w odniesieniu do liczby dzieci w poszczególnych grupach.</p> <p>Odpowiada to postulatom wnoszonym przez organizacje i stowarzyszenia zajmujące się edukacją przedszkolną i organizacje związkowe oraz przez Rzecznika Praw Dziecka podczas kolejnych konsultacji społecznych już od momentu projektowania tego rozporządzenia, na przełomie 2007 i 2008 r.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej. Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 września 2011 r.</p>	

Tabela 2.13.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 4 lipca 2011 r. w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach: technik awionik, technik budownictwa okrętowego, technik eksploatacji portów i terminali, technik logistyk, technik mechanik lotniczy, technik mechanik okrętowy, technik nawigator morski, technik spedytor i technik żeglugi śródlądowej	<i>Dz. U. Nr 167, poz. 998</i>
<p>Rozporządzenie wydano na podstawie art. 22 ust. 2 pkt 2 lit. d Ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.).</p> <p>Rozporządzenie utraciło aktualność z dniem 1 września 2012 r. w związku z nowym rozporządzeniem w sprawie podstawy programowej kształcenia w zawodach z dnia 7 lutego 2012 r. Nowe regulacje dotyczące podstawy programowej stanowią jeden z istotnych elementów reformy szkolnictwa zawodowego w Polsce zapoczątkowanej nowelizacją ustawy oświatowej z dnia 19 sierpnia 2011 r.</p> <p>Rozporządzenie ustala podstawy programowe dla następujących 9 zawodów występujących w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego, określonej w rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 26 czerwca 2007 r. w sprawie klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego (Dz. U. Nr 124, poz. 860, z 2008 r. Nr 144, poz. 903 oraz z 2010 r. Nr 60, poz. 374):</p> <ul style="list-style-type: none">• technik awionik,• technik budownictwa okrętowego,• technik eksploatacji portów i terminali,• technik logistyk,• technik mechanik lotniczy,• technik mechanik okrętowy,	

2. Omówienie aktów prawnych z 2011 roku dotyczących edukacji

2.3. Rozporządzenia wydane przez Ministra Edukacji Narodowej

- technik nawigator morski,
- technik spedytor,
- technik żeglugi śródlądowej.

Przedstawione podstawy programowe zostały opracowane przez zespoły specjalistów, składające się z przedstawicieli pracodawców i Krajowego Ośrodka Wsparcia Edukacji Zawodowej i Ustawicznej oraz uzyskały akceptację ministrów właściwych dla poszczególnych zawodów. Opracowanie podstaw programowych kształcenia w poszczególnych zawodach przez specjalistów – znawców zawodów we współpracy z pracodawcami pozwala na lepsze dostosowanie oferty programowej do potrzeb rynku pracy.

Dotychczas programy kształcenia w tych zawodach tworzone, uwzględniając projekty podstaw programowych lub podstawy, które utraciły moc. Regulacja ma więc przede wszystkim na celu formalne uporządkowanie tej sytuacji.

Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Tabela 2.14.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 18 lipca 2011 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy	<i>Dz. U. Nr 161, poz. 967</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 30 ust. 5, art. 33 ust. 3 oraz art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (tekst jedn.: Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 z późn. zm.) zmienia rozporządzenie MENiS o tej samej nazwie, z dnia 31 stycznia 2005 r.</p> <p>Rozporządzenie ustala wysokość minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli obowiązujących od 1 września 2011 r.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 września 2011 r.</p>	

Tabela 2.15.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 21 lipca 2011 r. w sprawie podstawy programowej kształcenia w zawodzie technik rybołówstwa morskiego	<i>Dz. U. Nr 194, poz. 1147</i>
<p>Rozporządzenie wydano na podstawie art. 22 ust. 2 pkt 2 lit. d Ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.).</p> <p>Rozporządzenie utraciło aktualność z dniem 1 września 2012 r. w związku z nowym rozporządzeniem w sprawie podstawy programowej kształcenia w zawodach z dnia 7 lutego 2012 r. Nowe regulacje dotyczące podstawy programowej stanowią jeden z istotnych elementów reformy szkolnictwa zawodowego w Polsce zapoczątkowanej nowelizacją ustawy oświatowej z dnia 19 sierpnia 2011 r.</p> <p>Rozporządzenie ustala podstawę programową dla zawodu technik rybołówstwa morskiego znajdującego się w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego, określonej w rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 26 czerwca 2007 r. w sprawie klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego (Dz. U. Nr 124, poz. 860, z 2008 r. Nr 144, poz. 903 oraz z 2010 r. Nr 60, poz. 374).</p>	

Opracowanie podstawy programowej przez specjalistów – znawców zawodu we współpracy z pracodawcami pozwala na lepsze dostosowanie tego kształcenia do potrzeb rynku pracy.
Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.
Rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Tabela 2.16.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 22 lipca 2011 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach	<i>Dz. U. Nr 161, poz. 968</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 95a Ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.), zmienia rozporządzenie MEN o tej samej nazwie z dnia 31 grudnia 2002 r.</p> <p>Konieczność dokonania zmian wynika z potrzeby rozszerzenia katalogu przesłanek umożliwiających zawieszenie zajęć dydaktyczno-wychowawczych w szkołach lub placówkach oraz nadania uprawnień w tym zakresie organom prowadzącym szkoły lub placówki.</p> <p>W poprzednio obowiązującym stanie prawnym dyrektor mógł, za zgodą organu prowadzącego, zawiesić zajęcia na czas oznaczony w przypadku wystąpienia niskich temperatur zewnętrznych lub w przypadku wystąpienia zdarzeń, które mogą zagrozić zdrowiu uczniów.</p> <p>Nowelizacja wprowadza dodatkowy przepis upoważniający organ prowadzący do zawieszenia zajęć, w przypadku gdy na danym terenie może wystąpić zagrożenie bezpieczeństwa uczniów związane z utrudnieniem w dotarciu do szkoły (lub placówki) lub z utrudnieniem w organizacji zajęć w związku z organizacją i przebiegiem imprez ogólnopolskich lub międzynarodowych. Przepis umożliwia zawieszenie zajęć dydaktyczno-wychowawczych w tych miastach, w których odbywać się będą takie wydarzenia, jak na przykład mecze piłki nożnej podczas finałowego turnieju mistrzostw Europy w piłce nożnej EURO 2012.</p> <p>Należy zaznaczyć, że w czasie, gdy będą zawieszane zajęcia dydaktyczno-wychowawcze, organ prowadzący szkołę lub placówkę, jeśli zaistnieje taka potrzeba, powinien zorganizować opiekę dla uczniów i wychowanków, którym zawieszono zajęcia.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 września 2011 r.</p>	

Tabela 2.17.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 sierpnia 2011 r. w sprawie dopuszczalnych form realizacji obowiązkowych zajęć wychowania fizycznego	<i>Dz. U. Nr 175, poz. 1042</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 13a ust. 3 Ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.), zastępuje rozporządzenie MEN z dnia 19 sierpnia 2009 r. w sprawie dopuszczalnych form realizacji dwóch godzin obowiązkowych zajęć wychowania fizycznego.</p> <p>W rozporządzeniu zostały wymienione formy realizacji obowiązkowych zajęć wychowania fizycznego, spośród których wyróżnia się zajęcia klasowo-lekcyjne oraz zajęcia do wyboru przez uczniów, realizowane jako zajęcia sportowe, zajęcia sprawnościowo-zdrowotne, zajęcia taneczne i aktywne formy turystyki (§ 1 ust. 1 pkt 2).</p> <p>Pojęcie „zajęcia klasowo-lekcyjne” oznacza, że uczniowie szkoły podzieleni są na grupy zwane „klasami” i odbywają zajęcia w formie „lekcji” zgodnie z tygodniowym planem nauczania. Zajęcia wychowania fizycznego nie mogą być prowadzone w sali lekcyjnej. Mogą być one realizowane jedynie w sali sportowej, gimnastycznej, na boisku szkolnym lub innym obiekcie sportowym, do którego szkoła ma dostęp. Zajęcia do wyboru przez uczniów są tzw. alternatywnymi formami wychowania fizycznego i mogą być organizowane np. w grupie międzyklasowej jako kilkugodzinne zajęcia odbywające się poza szkołą.</p>	

W rozporządzeniu określono minimalny tygodniowy wymiar godzin obowiązkowych zajęć wychowania fizycznego, które będą mogły być realizowane jako zajęcia klasowo-lekcyjne. Wymiar ten nie może być mniejszy niż 2 godziny lekcyjne w tygodniu dla uczniów szkół podstawowych i gimnazjów i 1 godzina lekcyjna w tygodniu dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych. Oznacza to, że szkoła może realizować zajęcia do wyboru przez uczniów jako dwie godziny zajęć w tygodniu, jako jedną godzinę lub wcale.

Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 września 2011 r.

Tabela 2.18.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 24 sierpnia 2011 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie organizacji kształcenia dzieci obywateli polskich czasowo przebywających za granicą	<i>Dz. U. Nr 176, poz. 1050</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 22 ust. 1 pkt 3 Ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.), zmienia rozporządzenie MEN o tej samej nazwie z dnia 31 sierpnia 2010 r.</p> <p>Nowelizacja ma na celu poprawienie efektywności organizacji kształcenia dzieci obywateli polskich czasowo przebywających za granicą, koordynowanego przez Ośrodek Rozwoju Polskiej Edukacji za Granicą (ORPEG) z siedzibą w Warszawie.</p> <p>W szkołach i szkolnych punktach konsultacyjnych przy przedstawicielstwach dyplomatycznych i wojskowych (oraz przy urządach konsularnych) dopuszcza się możliwości nierealizowania niektórych przedmiotów. Z uwagi na niewielką liczbę godzin przeznaczonych w planie nauczania na te zajęcia trudno znaleźć odpowiednich kandydatów do pracy (nauczycieli z Polski), którzy wyrażają zainteresowanie podjęciem pracy w niewielkim wymiarze godzin.</p> <p>Nowelizowane rozporządzenie wprowadziło wiele zmian w funkcjonowaniu szkół i szkolnych punktów konsultacyjnych za granicą. Biorąc pod uwagę liczbę i skalę zmian, w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania szkolnictwa polskiego za granicą wydłużono o rok okres dostosowania się do nowych warunków.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie z dniem 29 sierpnia 2011 r.</p>	

Tabela 2.19.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 24 sierpnia 2011 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków prowadzenia działalności innowacyjnej i eksperymentalnej przez publiczne szkoły i placówki	<i>Dz. U. Nr 176, poz. 1051</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 22 ust. 2 pkt 6 Ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.), zmienia rozporządzenie MEN o tej samej nazwie z dnia 9 kwietnia 2002 r.</p> <p>Nowelizacja znosi nałożony na szkoły obowiązek przekazywania władzom w terminie do 31 marca (roku poprzedzającego rok szkolny, w którym planowane jest rozpoczęcie innowacji) uchwały rady pedagogicznej w sprawie wprowadzenia innowacji.</p> <p>Nowelizacja ma szczególne znaczenie w sytuacji uczestniczenia przez szkołę w realizacji programów innowacyjnych opracowywanych i wdrażanych w ramach projektów współfinansowanych ze środków unijnych. Udział w tego typu innowacyjnych programach wymaga od szkół elastyczności, jeżeli chodzi o termin przystąpienia szkoły do wdrożenia takiego programu.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 września 2011 r.</p>	

Tabela 2.20.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 26 sierpnia 2011 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy oraz przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów w szkołach publicznych	<i>Dz.U. Nr 179, poz. 1063</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 22 ust. 2 pkt 4 Ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.) zmienia rozporządzenie MEN o tej samej nazwie, z dnia 30 kwietnia 2007 r. Nowelizacja m.in. modyfikuje niektóre przepisy, które miały wejść w życie 1 września 2011 r. w brzmieniu nadanym w nowelizacji tegoż rozporządzenia z dnia 20 sierpnia 2010 r.</p> <p>Od 1 września 2009 r. w szkołach rozpoczęto wdrażanie nowych podstaw programowych kształcenia ogólnego. Nowa podstawa programowa kształcenia ogólnego określa cele i treści nauczania, umiejętności uczniów oraz zadania wychowawcze szkoły w postaci wymagań, które powinien spełniać uczeń kończący dany etap edukacyjny. Zastępuje tym samym standardy wymagań egzaminacyjnych, które dotychczas były określone w drodze odrębnego rozporządzenia.</p> <p>Zmiana podstawy programowej powoduje konieczność opracowania nowych zasad przeprowadzania sprawdzianu w VI klasie szkoły podstawowej, egzaminu gimnazjalnego oraz egzaminu maturalnego. Z uwagi na stopniowe wdrażanie nowej podstawy programowej kształcenia ogólnego na razie opracowane zostały nowe zasady przeprowadzania egzaminu gimnazjalnego. Rozporządzenie MEN z dnia 20 sierpnia 2010 r. (Dz. U. Nr 156, poz. 1046) określiło zasady przeprowadzania egzaminu gimnazjalnego, który w nowej formule zostanie przeprowadzony po raz pierwszy w roku szkolnym 2011/2012.</p> <p>Egzamin gimnazjalny nadal będzie składał się z trzech części:</p> <ul style="list-style-type: none">• humanistycznej (wiedza i umiejętności uczniów z dwóch zakresów: z zakresu języka polskiego oraz z zakresu historii i wiedzy o społeczeństwie),• matematyczno-przyrodniczej (wiedza i umiejętności ucznia z zakresu matematyki oraz z zakresu przedmiotów przyrodniczych: biologii, geografii, fizyki i chemii),• języka obcego nowożytnego (począwszy od roku szkolnego 2011/2012 na dwóch poziomach: podstawowym i rozszerzonym). <p>Wprowadzone tą nowelizacją zmiany dotyczą szczegółowych zagadnień organizacyjnych związanych z przeprowadzaniem trzeciej części egzaminu gimnazjalnego (z języka obcego).</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 września 2011 r.</p>	

Tabela 2.21.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 28 września 2011 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie standardów wymagań będących podstawą przeprowadzania egzaminu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe	<i>Dz. U. Nr 216, poz. 1275</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 22 ust. 2 pkt 10 Ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.) zmienia rozporządzenie MEN o tej samej nazwie z dnia 10 marca 2010 r.</p> <p>Rozporządzenie utraciło aktualność z dniem 1 września 2012 r. w związku z nowym rozporządzeniem w sprawie podstawy programowej kształcenia w zawodach z dnia 7 lutego 2012 r. Nowe regulacje dotyczące podstawy programowej stanowią jeden z istotnych elementów reformy szkolnictwa zawodowego w Polsce zapoczątkowanej nowelizacją ustawy oświatowej z dnia 19 sierpnia 2011 r.</p> <p>Zmiana rozporządzenia ma na celu określenie standardów wymagań będących podstawą przeprowadzania egzaminu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe w zawodach niedawno wprowadzonych do klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego:</p>	

2. Omówienie aktów prawnych z 2011 roku dotyczących edukacji

2.3. Rozporządzenia wydane przez Ministra Edukacji Narodowej

- technik przeróbki kopalin stałych,
- technik energetyk,
- technik gazownictwa,
- technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej,
- technik tyfłoinformatyk,
- operator maszyn i urządzeń do przetwórstwa tworzyw sztucznych.

Standardy zostały opracowane przez zespoły specjalistów, składające się z przedstawicieli ministrów właściwych dla poszczególnych zawodów, nauczycieli szkół prowadzących kształcenie w zawodach pokrewnych do ww. wymienionych i pracowników Centralnej Komisji Egzaminacyjnej.

Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Tabela 2.22.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 4 października 2011 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad i warunków udzielania i cofania zezwolenia na założenie szkoły lub placówki publicznej przez osobę prawną lub osobę fizyczną	<i>Dz. U. Nr 224, poz. 1343</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 58 ust. 5 Ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.) zmienia rozporządzenie MENiS o tej samej nazwie, z dnia 4 marca 2004 r.</p> <p>Rozporządzenie uchyla przepis, który stał się bezprzedmiotowy w związku ze zniesieniem obowiązku uzyskiwania pozytywnej opinii kuratora przed wydaniem przez organ samorządu zezwolenia na założenie szkoły publicznej przez osobę prawną (inną niż jednostka samorządu terytorialnego) lub przez osobę fizyczną.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.</p>	

Tabela 2.23.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 października 2011 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie regulaminu konkursu na stanowisko dyrektora publicznej szkoły lub publicznej placówki oraz trybu pracy komisji konkursowej	<i>Dz. U. Nr 254, poz. 1525</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 36a ust. 12 Ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.), zmienia rozporządzenie MEN o tej samej nazwie z dnia 8 kwietnia 2010 r.</p> <p>Rozporządzenie zmodyfikowało treść obowiązkowego oświadczenia osoby ubiegającej się o stanowisko dyrektora szkoły o tym, że nie toczy się przeciwko niej postępowanie karne lub dyscyplinarne oraz postępowanie o ubezwłasnowolnienie. W nowym brzmieniu treść oświadczenia zawężono do postępowań o przestępstwa ścigane z oskarżenia publicznego oraz postępowań dyscyplinarnych.</p> <p>Ponadto wprowadzono korekty o charakterze redakcyjnym związane ze zmianami w innych przepisach.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.</p>	

2. Omówienie aktów prawnych z 2011 roku dotyczących edukacji

2.3. Rozporządzenia wydane przez Ministra Edukacji Narodowej

Tabela 2.24.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 8 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wymagań, jakim powinna odpowiadać osoba zajmująca stanowisko dyrektora oraz inne stanowisko kierownicze w poszczególnych typach publicznych szkół i rodzajach publicznych placówek	<i>Dz. U. Nr 254, poz. 1526</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 36 ust. 3 Ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.), zmienia rozporządzenie MEN o tej samej nazwie z dnia 27 października 2009 r. Rozporządzenie wprowadza szereg nowych uregulowań dotyczących dyrektorów szkół i szkolnych punktów konsultacyjnych za granicą, które określają odmiennie wymagania, jakie musi spełnić osoba ubiegająca się o takie stanowisko. Wynika to z potrzeby uwzględnienia szczególnych warunków, w jakich pracują szkoły i szkolne punkty konsultacyjne przy polskich placówkach dyplomatycznych. Rozporządzenie zmodyfikowało także przepis, w myśl którego przeciwko dyrektorowi – w związku z tym także kandydatowi na to stanowisko – nie może toczyć się postępowanie karne lub postępowanie o ubezwłasnowolnienie. Działanie tego przepisu zawężono wyłącznie do postępowań o przestępstwa ścigane z oskarżenia publicznego. W rozporządzeniu wprowadzono także kilka korekt o charakterze porządkowym. Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej. Rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.</p>	

Tabela 2.25.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie sposobu podziału części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego w roku 2012	<i>Dz. U. r., Nr 288, poz. 1693</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 28 ust. 6 Ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2010 r. Nr 80, poz. 526 z późn. zm.) było poprzedzone rozporządzeniem MEN z dnia 16 grudnia 2010 w sprawie sposobu podziału części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego w roku 2011. Przepisy rozporządzenia odnoszą się do całego obszaru zadań oświatowych, które realizują jednostki samorządu terytorialnego. W rozporządzeniu zmodyfikowano niektóre przepisy odpowiednio do zmian w przepisach prawa oświatowego, uwzględniając także niektóre wnioski zainteresowanych środowisk oświatowych. Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej. Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.</p>	

Tabela 2.26.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 23 grudnia 2011 r. w sprawie klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego	<i>Dz. U. z 2012 Nr 0, poz. 7</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 24 ust. 1 Ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.), zastępuje rozporządzenie MEN o tej samej nazwie z dnia 26 czerwca 2007 r. Nowe regulacje dotyczące klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego stanowią jeden z istotnych elementów reformy tego szkolnictwa w Polsce zapoczątkowanej nowelizacją ustawy oświatowej z dnia 19 sierpnia 2011 r. Klasyfikacja zawodów szkolnictwa zawodowego jest ściśle powiązana z klasyfikacją zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy, określaną przez ministra właściwego do spraw pracy. Zgodność pomiędzy klasyfikacją zawodów szkolnictwa</p>	

zawodowego a klasyfikacją zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy przejawia się przyjęciem wspólnego nazewnictwa dla zawodów w nich ujętych.

Klasyfikacja określa typy szkół ponadgimnazjalnych, w których może odbywać się kształcenie w danym zawodzie, kwalifikacje wyodrębnione w zawodzie, zawody, w których nie wyodrębnia się kwalifikacji, wnioskodawcę (ministra właściwego w zakresie zawodu) oraz obszary kształcenia, do których są przypisane zawody, a także kwalifikacje w zawodzie, których kształcenie może być prowadzone na kwalifikacyjnych kursach zawodowych.

Punktem wyjścia do zasadniczej modyfikacji klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego jest wyodrębnienie w ramach określonych zawodów poszczególnych kwalifikacji, z których każda obejmuje określony zasób wiedzy, umiejętności zawodowych oraz kompetencji personalnych i społecznych opisanych w podstawie programowej kształcenia w zawodach³⁰.

W nowej klasyfikacji, przy współpracy właściwych ministrów dokonano zmian w liście zawodów przez połączenie lub skreślenie niektórych z dotychczas istniejących w poprzedniej klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego.

Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 września 2012 r.

Tabela 2.27.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 27 grudnia 2011 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie organizacji roku szkolnego	<i>Dz. U. Nr 296 poz. 1754</i>
Rozporządzenie zmienia rozporządzenie MENiS o tej samej nazwie z dnia 18 kwietnia 2002 r. Rozporządzenie dostosowuje przepisy w związku z ustaleniem 6 stycznia (święto Trzech Króli) dniem wolnym od pracy. Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej. Rozporządzenie weszło w życie z dniem ogłoszenia.	

Tabela 2.28.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 27 grudnia 2011 r. w sprawie szczegółowych zasad kierowania, przyjmowania, przenoszenia, zwalniania i pobytu nieletnich w młodzieżowym ośrodku wychowawczym	<i>Dz. U. Nr 296 poz. 1755</i>
Rozporządzenie wydane na podstawie art. 81 Ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (tekst jedn.: Dz. U. z 2010 r. Nr 33, poz. 178 oraz z 2011 r. Nr 112, poz. 654, Nr 149, poz. 887 i Nr 191, poz. 1134) było poprzedzone rozporządzeniem MENiS z dnia 26 lipca 2004 r. w sprawie szczegółowych zasad kierowania, przyjmowania, przenoszenia, zwalniania i pobytu nieletnich w młodzieżowym ośrodku wychowawczym. Rozporządzenie zostało wydane w związku ze zmianami w ustawie o postępowaniu w sprawach nieletnich. Po tych zmianach sądy rodzinne będą mogły orzekać o umieszczeniu nieletniego tylko w młodzieżowym ośrodku wychowawczym, natomiast umieszczenie w młodzieżowym ośrodku socjoterapii będzie następować wyłącznie na wniosek rodziców (opiekunów) na podstawie odpowiedniego orzeczenia poradni psychologicznej-pedagogicznej. Zmiana ta wynika stąd, że podstawą oddziaływań w młodzieżowych ośrodkach socjoterapii jest dobrowolny udział i współpraca wychowanka z terapeutą. Rozporządzenie powtarza rozwiązania w zakresie zasad kierowania, przyjmowania, przenoszenia, zwalniania i pobytu nieletnich w młodzieżowym ośrodku wychowawczym. Ponadto w rozporządzeniu doprecyzowano i uporządkowano niektóre zapisy, uwzględniając zmiany w prawie oświatowym dotyczące kształcenia uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych, które wprowadzono w latach 2010 i 2011. Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej. Rozporządzenie weszło w życie z dniem ogłoszenia.	

³⁰ Patrz tab. 2.29.

Tabela 2.29.

<p>Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 7 lutego 2012 r. w sprawie podstawy programowej kształcenia w zawodach³¹</p>	<p><i>Dz. U. z 2012, poz. 184</i></p>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 22 ust. 2 pkt 2a Ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.).</p> <p>Zastępuje rozporządzenia ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach wydawane sukcesywnie w okresie od 2003 r. do 2011 r. Nowe regulacje dotyczące podstawy programowej stanowią jeden z istotnych elementów reformy szkolnictwa zawodowego w Polsce zapoczątkowanej nowelizacją ustawy oświatowej z dnia 19 sierpnia 2011 r.</p> <p>Podstawa programowa kształcenia w zawodach jest przedstawiona w załączniku do rozporządzenia. Dokument obejmuje wszystkie zawody szkolnictwa zawodowego i dlatego ma ponad 600 stron tekstu. Całość składa się z trzech części:</p> <ul style="list-style-type: none"> • część I określa ogólne cele i zadania kształcenia zawodowego oraz obejmuje tabelę zawierającą wykaz kwalifikacji wraz z ich powiązaniem z zawodami i efektami kształcenia, • część II określa efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów, efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru kształcenia³² stanowiące podbudowę do kształcenia w zawodzie lub grupie zawodów oraz efekty kształcenia właściwe dla kwalifikacji wyodrębnionych w zawodach, • część III określa opis kształcenia w poszczególnych zawodach zawierający: nazwy i symbole cyfrowe zawodów, zgodnie z klasyfikacją zawodów szkolnictwa zawodowego, cele kształcenia w zawodach, nazwy kwalifikacji wyodrębnionych w zawodach³³, warunki realizacji kształcenia w zawodach, minimalną liczbę godzin kształcenia zawodowego oraz możliwości uzyskania dodatkowych kwalifikacji w zawodach w ramach obszaru kształcenia określonego w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego. <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 września 2012 r.</p>	

2.4. Inne akty prawne zawierające przepisy dotyczące oświaty

Tabela 2.30.

<p>Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 2 lutego 2011 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie organizacji roku szkolnego w publicznych szkołach i placówkach artystycznych</p>	<p><i>Dz. U. Nr 36, poz. 184</i></p>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 32a ust. 4 i art. 22 ust. 2 pkt 7 Ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.), zmienia rozporządzenie Ministra Kultury o tej samej nazwie z dnia 6 kwietnia 2004 r.</p> <p>W nowelizacji określono, które dni w roku szkolnym są wolne oraz które dni i na jakich zasadach mogą decyzją władz lokalnych zostać uznane w danym rejonie za wolne od zajęć szkolnych.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie z dniem ogłoszenia.</p>	

³¹ Rozporządzenie wydane z datą 7 lutego 2012 r. włączono do wykazu aktów prawnych za 2011 r. z uwagi na to, że stanowi ono jeden z najważniejszych elementów nowego rozwiązania systemowego w zakresie kształcenia zawodowego, którego wdrażanie rozpoczęto w 2011 r.

³² Uwzględniając Polską Klasyfikację Działalności wyodrębniono 8 obszarów kształcenia: administracyjno-usługowy (A), budowlany (B), elektryczno-elektroniczny (E), mechaniczny i górniczo-hutniczy (M), rolniczo-leśny z ochroną środowiska (R), turystyczno-gastronomiczny (T), medyczno-społeczny (Z), artystyczny (S).

³³ Patrz tab. 2.26

Tabela 2.31.

Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie dopuszczania do użytku w szkołach artystycznych programów nauczania oraz dopuszczania do użytku szkolnego podręczników dla szkół artystycznych	<i>Dz. U. Nr 52, poz. 268</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 22a ust. 8 Ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.), zastąpiło rozporządzenie Ministra Kultury z dnia 31 stycznia 2005 r. w sprawie dopuszczania do użytku szkolnego programów nauczania i podręczników dla szkół artystycznych.</p> <p>Rozporządzenie określa:</p> <ul style="list-style-type: none">• szczegółowe warunki i tryb dopuszczania programów nauczania do użytku w szkole artystycznej,• szczegółowe warunki, jakie muszą spełniać podręczniki dopuszczane do użytku szkolnego,• szczegółowe warunki i tryb dopuszczania podręczników do użytku szkolnego,• warunki, jakie muszą spełniać osoby wpisywane na listę rzeczoznawców, oraz warunki i tryb skreślenia z listy rzeczoznawców,• wysokość i tryb wnoszenia opłat w postępowaniu o dopuszczenie podręcznika do użytku szkolnego, a także warunki wynagradzania rzeczoznawców. <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.</p>	

Tabela 2.32.

Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 16 marca 2011 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów oraz przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów w publicznych szkołach i placówkach artystycznych	<i>Dz. U. Nr 71, poz. 377</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 32a ust. 4 i art. 22 ust. 2 pkt 4 Ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.), zmienia rozporządzenie Ministra Kultury o tej samej nazwie z dnia 8 kwietnia 2008 r.</p> <p>Dnia 1 września 2009 r. w szkołach rozpoczęto wdrażanie nowych podstaw programowych kształcenia ogólnego. Nowa podstawa programowa kształcenia ogólnego określa cele i treści nauczania, umiejętności uczniów oraz zadania wychowawcze szkoły w postaci wymagań, które powinien spełniać uczeń kończący dany etap edukacyjny. Zastępuje tym samym standardy wymagań egzaminacyjnych, które dotychczas były określone w drodze odrębnego rozporządzenia. Zmiana podstawy programowej powoduje konieczność opracowania nowych zasad przeprowadzania sprawdzianu w VI klasie szkoły podstawowej, egzaminu gimnazjalnego oraz egzaminu maturalnego.</p> <p>Egzamin gimnazjalny, który w nowej formule zostanie przeprowadzony po raz pierwszy w roku szkolnym 2011/2012, nadal będzie składał się z trzech części:</p> <ul style="list-style-type: none">• humanistycznej (wiedza i umiejętności uczniów z dwóch zakresów: z zakresu języka polskiego oraz z zakresu historii i wiedzy o społeczeństwie),• matematyczno-przyrodniczej (wiedza i umiejętności ucznia z zakresu matematyki oraz z zakresu przedmiotów przyrodniczych: biologii, geografii, fizyki i chemii),• języka obcego nowożytnego (począwszy od roku szkolnego 2011/2012 na dwóch poziomach: podstawowym i rozszerzonym). <p>Wprowadzone tą nowelizacją zmiany dotyczą również zasad zdawania języka obcego na maturze, precyzują także szereg szczegółowych kwestii związanych z ocenianiem i klasyfikowaniem.</p>	

2. Omówienie aktów prawnych z 2011 roku dotyczących edukacji

2.4. Inne akty prawne zawierające przepisy dotyczące oświaty

Nowelizacja wprowadza także dla starszych uczniów szkół artystycznych obowiązek realizacji zespołowego projektu edukacyjnego. Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej. Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 września 2011 r.

Tabela 2.33.

Ustawa z dnia 25 marca 2011 r. o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców	<i>Dz. U. Nr 106, poz. 622 z późn. zm.</i>
<p>W art. 10 wyżej wymienionej ustawy zapisano, że wnioskodawca występujący o przyznanie szkolnego stypendium socjalnego lub zasiłku może (według własnego wyboru) zamiast zaświadczenia złożyć oświadczenie o korzystaniu ze świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej. Oświadczenie składane jest pod rygorem odpowiedzialności karnej. Poprzednio zgodnie z art. 90n Ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty do wniosku należało dołączyć zaświadczenie o wysokości dochodów lub o korzystaniu ze świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej. Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej. Ustawa weszła w życie z dniem 1 lipca 2011 r.</p>	

Tabela 2.34.

Ustawa z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej	<i>Dz. U. Nr 112, poz. 654 z późn. zm.</i>
<p>W art. 135 wyżej wymienionej ustawy dokonano odpowiednich korekt w zakresie terminologii i form organizacyjno-prawnych w przepisach Ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty. Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej. Ustawa weszła w życie z dniem 1 lipca 2011 r.</p>	

Tabela 2.35.

Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 18 kwietnia 2011 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ramowych statutów publicznych szkół i placówek artystycznych	<i>Dz. U. Nr 89, poz. 511</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 60 ust. 2 Ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.), zmienia rozporządzenie Ministra Kultury o tej samej nazwie z dnia 31 sierpnia 2005 r. Rozporządzenie wprowadza nowe brzmienie niektórych paragrafów w załącznikach nr 1 i nr 2. Publiczne szkoły i placówki artystyczne muszą dostosować swoje statuty do wymogów wynikających z nowelizacji rozporządzenia do dnia 31 maja 2011 r. Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej. Rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.</p>	

Tabela 2.36.

Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 5 maja 2011 r. w sprawie warunków prowadzenia działalności innowacyjnej i eksperymentalnej przez publiczne szkoły i placówki artystyczne	<i>Dz. U. Nr 104, poz. 608</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 32a ust. 4 i art. 22 ust. 2 pkt 6 Ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.), zastępuje rozporządzenie Ministra Kultury i Sztuki z dnia 7 września 1999 r. w sprawie zasad i warunków prowadzenia działalności innowacyjnej i eksperymentalnej przez publiczne szkoły i placówki artystyczne.</p> <p>W rozporządzeniu określono obowiązkowy sposób postępowania szkoły w przypadku podejmowania innowacji lub eksperymentu oraz rolę Centrum Edukacji Artystycznej. Decyzję o podjęciu innowacji podejmuje rada pedagogiczna, prowadzenie eksperymentu w szkole wymaga zgody ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.</p>	

Tabela 2.37.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy finansowej uczniom na zakup podręczników	<i>Dz. U. Nr 111, poz. 652</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 90u ust. 4 pkt 1 Ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.).</p> <p>Rozporządzenie określa szczegółowe warunki udzielania pomocy uczniom objętym Rządowym programem pomocy uczniom w 2011 r. „Wyprawka szkolna”, ustanowionym uchwałą nr 68/2011 Rady Ministrów z dnia 25 maja 2011 r.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.</p>	

Tabela 2.38.

Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	<i>Dz. U. Nr 149, poz. 887 z późn. zm.</i>
<p>W art. 204 wyżej wymienionej ustawy dokonano odpowiednich korekt w zakresie terminologii i form organizacyjno-prawnych w przepisach ustawy z 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela związanych z wyłączeniem spod tej ustawy pracowników placówek opiekuńczo-wychowawczych.</p> <p>W art. 210 dokonano analogicznych korekt w przepisach ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Ustawa weszła w życie 1 stycznia 2012 r.</p>	

2. Omówienie aktów prawnych z 2011 roku dotyczących edukacji

2.5. Ustawa nowelizująca Prawo o szkolnictwie wyższym oraz inne ustawy dotyczące szkolnictwa wyższego

Tabela 2.39.

Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie warunków i trybu przyjmowania uczniów do publicznych szkół i placówek artystycznych oraz przechodzenia z jednych typów szkół do innych	<i>Dz. U. Nr 142, poz. 831</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 32a ust. 4 i art. 22 ust. 1 pkt 1 Ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.) zastępuje rozporządzenie Ministra Kultury i Sztuki o tej samej nazwie z dnia 7 września 1999 r.</p> <p>Rozporządzenie szczegółowo określa sposoby rekrutacji w publicznym szkolnictwie artystycznym.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie z dniem ogłoszenia (z wyjątkiem przepisów dotyczących przyjmowania do szkoły 6-latków, które weszły w życie 1 września 2012 r.).</p>	

Tabela 2.40.

Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Edukacji Narodowej	<i>Dz. U. Nr 248 poz. 1480</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 33 ust. 1 i 1a Ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (tekst jedn.: Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199 z późn. zm.), określa zakres działania Ministra Edukacji Narodowej.</p> <p>Zgodnie z tym rozporządzeniem minister ten kieruje działem administracji rządowej – oświata i wychowanie oraz jest dysponentem części 30 budżetu państwa.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie z dniem ogłoszenia.</p>	

2.5. Ustawa nowelizująca Prawo o szkolnictwie wyższym oraz inne ustawy dotyczące szkolnictwa wyższego

Szkolnictwo wyższe w Polsce jest jednym z najbardziej dynamicznie rozwijających się obszarów życia społecznego. W ciągu dwudziestu ostatnich lat przeszło gwałtowne ilościowe oraz instytucjonalne przemiany. Umożliwiono powstanie niepublicznych szkół wyższych, rozwinęło się kształcenie w systemie niestacjonarnym, przez co liczba studentów wzrosła prawie pięciokrotnie. Temu olbrzymiemu wzrostowi ilościowemu, podkreślanemu w wielu międzynarodowych raportach, nie towarzyszyła dotychczas polityka ukierunkowana na znaczącą poprawę wskaźników jakościowych. Najbardziej widoczną konsekwencją tego zaniedbania jest brak polskich uczelni w gronie instytucji słynących w świecie z doskonałej jakości badań oraz dydaktyki³⁴. W uzasadnieniu do ustawy wskazano następujące słabości polskiego systemu szkolnictwa wyższego:

- brak mechanizmów pro jakościowych w systemie finansowania,
- niski stopień umiędzynarodowienia studiów – w Polsce liczba obcokrajowców to mniej niż 1% studentów³⁵,

³⁴ Patrz rozdział o szkolnictwie wyższym: str. 114.

³⁵ Patrz rozdział o szkolnictwie wyższym: str. 114.

- niewłaściwą strukturę kierunków kształcenia – zbyt mało jest absolwentów kierunków ścisłych, technicznych oraz związanych ze zdrowiem, Polska zajmuje dopiero 19. miejsce w UE pod względem stopnia dostosowania systemu szkolnictwa wyższego do potrzeb gospodarki,
- skomplikowaną ścieżkę kariery naukowej – pracownicy nauki uzyskują samodzielność w bardzo późnym wieku, deficyt młodej kadry akademickiej jest szczególnie widoczny w zestawieniu ze wzrostem liczby studentów,
- system zarządzania uczelniami – niemal wszystkie raporty międzynarodowych organizacji, takich jak OECD i Bank Światowy, dokonujących cyklicznych ewaluacji polskiego szkolnictwa wyższego, podkreślają konieczność modernizacji ustroju uczelni, który w obecnej formie nie sprzyja budowaniu ich silnej pozycji międzynarodowej,
- słabe powiązanie uczelni z otoczeniem społeczno-gospodarczym – oferta dydaktyczna większości polskich uczelni ma charakter podażowy, jest nieelastyczna oraz rzadko podlega zewnętrznej ewaluacji pod względem efektów kształcenia.

Uchwalona w marcu tego roku nowelizacja wprowadza mechanizmy pozwalające na zmianę tych niekorzystnych właściwości polskiego systemu szkolnictwa wyższego. W przekonaniu Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego nowe przepisy powinny doprowadzić do efektów, które będą w pełni spójne z celami strategicznymi określonymi w przyjętym przez Radę Ministrów dokumencie *Polska 2030. Wyzwania rozwojowe*.

Pierwszy etap prac zmierzających do osiągnięcia tych celów został już dokonany w przyjętych przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 18 marca 2010 r. sześciu ustawach reformujących system nauki. Z uwagi na fakt, że nieco ponad 65% polskich naukowców pracuje w uczelniach, niezbędne było uzupełnienie tych reform o nowelizację ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz ustawy o stopniach naukowych i tytułach naukowych oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki. Wprowadzenie rozwiązań ustalonych w tej nowelizacji pozwoli uzyskać efekt synergii z przyjętymi już ustawami reformującymi system nauki. Ponadto zaproponowane zmiany służą wdrożeniu najistotniejszych założeń Deklaracji Bolońskiej, której Polska jest jednym z sygnatariuszy.

Przyjęte rozwiązania, w sposób ewolucyjny modyfikujące prawne otoczenie funkcjonowania uczelni w Polsce, mają na celu doprowadzenie do tego, aby polskie szkolnictwo wyższe wraz z kadrami akademicką osiągało coraz lepszą pozycję w świecie. Ma to sprawić, że polskie uczelnie staną się atrakcyjnym miejscem prowadzenia badań dla uczonych z zagranicy, a także atrakcyjnym miejscem zdobywania wiedzy dla zagranicznych studentów. Ten ostatni czynnik nabiera istotnego znaczenia w świetle zbliżającego się głębokiego niżu demograficznego. Wdrożenie zmian systemowych ma na celu zapewnienie polskim studentom wyższej jakości kształcenia, a zatem lepszego przygotowania do dynamicznie zmieniających się warunków gospodarczych, polskim uczynom stworzenie szans szerszego uczestnictwa w największych międzynarodowych przedsięwzięciach badawczych, a polskim uczelniom umożliwienie systematycznego rozwoju i stałego powiększania potencjału badawczo-dydaktycznego.

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego wydał w 2011 r. 43 rozporządzenia wykonawcze – zdecydowaną większość z nich w związku z omawianą nowelizacją ustaw z dnia 18 marca 2011 r. Stanowią one istotne uzupełnienie przepisów ustawowych, rozwijając i precyzując zasady i warunki wdrażania nowych rozwiązań systemowych.

Dyskusja na temat reformy szkolnictwa wyższego toczyła się przez cały okres prac nad przygotowaniem nowych rozwiązań systemowych. W dyskusji tej nie brakowało uwag krytycznych, wiele kwestii budzi różnego rodzaju wątpliwości. Część kadry nauczycieli akademickich jest niechętna wprowadzonym zmianom, jednakże w debatach i konsultacjach, zwłaszcza w różnych gremiach reprezentujących kadrę kierowniczą uczelni, ostatecznie przeważyły głosy aprobujące zmiany. Wdrożenie nowych rozwiązań będzie procesem wymagającym dużej mobilizacji całego środowiska akademickiego.

Tabela 2.41.

<p>Ustawa z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw</p>	<p><i>Dz. U. Nr 84, poz. 455 z późn. zm.</i></p>
<p>Wprowadzane zmiany zmierzają do odejścia od dotychczasowego zarządzania szkolnictwem wyższym na poziomie krajowym oraz instytucjonalnym w kierunku zwiększenia autonomii uczelni, zwłaszcza tych o dużym potencjale naukowym i dydaktycznym. Zmiany dotyczą trzech zasadniczych zagadnień i mają w efekcie przynieść:</p> <ul style="list-style-type: none">• efektywny model zarządzania szkolnictwem wyższym,• dynamiczny model kariery naukowej,• skuteczny model kształcenia. <p>Finansowanie projakościowe</p> <p>Dotychczasowy system finansowania uczelni publicznych został uzupełniony o dotacje podmiotowe na finansowanie zadań projakościowych, która zasilana będzie przez wzrost wydatków państwa na szkolnictwo wyższe. Dotacje te będą przeznaczone na finansowanie najlepszych jednostek organizacyjnych uczelni publicznych i niepublicznych, które uzyskają status Krajowych Naukowych Ośrodków Wiodących (KNOW), na wspieranie finansowe działań projakościowych w innych jednostkach i rozwoju młodej kadry naukowej. KNOW-y będą wyłaniane w drodze konkursów. Liczba KNOW-ów funkcjonujących w jednym obszarze wiedzy nie będzie większa niż trzy, by zapewnić koncentrację środków publicznych pozwalającą osiągnąć efekty o znaczącej skali. Finansowanie KNOW-u w formie dotacji celowej pochodzącej z dotacji „projakościowej” trwać będzie 5 lat z możliwością przedłużenia o kolejne 5 lat. Jednostki, które uzyskają status KNOW, będą miały swobodę wyboru przeznaczenia środków uzyskanych z dotacji.</p> <p>Zwiększenie autonomii programowej</p> <p>Utraci moc rozporządzenie o standardach kształcenia, w którym minister definiuje proces kształcenia dla zamkniętej listy kierunków studiów. Podstawowe jednostki organizacyjne uczelni będą mogły same określać i uruchamiać nowe kierunki studiów. Jednostki posiadające uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego będą mogły to czynić całkowicie samodzielnie; pozostałe – po uzyskaniu decyzji ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego wydanej po zasięgnięciu opinii ministra nadzorującego uczelnię i PKA. Możliwość swobodnego tworzenia kierunków nie będzie dotyczyła jedynie zawodów regulowanych, w tym regulowanych zawodów medycznych, gdyż w tym zakresie obowiązują w Polsce przepisy Unii Europejskiej, obejmujące także reguły procesu kształcenia.</p> <p>Kierunek studiów będzie zdefiniowany przez program kształcenia, który będzie zawierał opis założonych efektów kształcenia oraz opis procesu kształcenia, prowadzącego do osiągnięcia tych efektów. Efekty kształcenia dla danego kierunku muszą być zgodne z opisem efektów kształcenia dla odpowiednich obszarów kształcenia, opisanych w odpowiednim rozporządzeniu ministra (Krajowe Ramy Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego)³⁶. Zostaną także przygotowane wzorcowe opisy efektów kształcenia dla istniejących dotychczas kierunków studiów; uczelnia przygotowująca program kształcenia może wykorzystać taki wzorcowy opis bądź też przygotować swój opis autorski.</p> <p>Zarządzanie uczelnią</p> <p>Znowelizowane prawo przewiduje dwie alternatywne procedury powoływania rektora, kierowników podstawowych jednostek organizacyjnych, a także ich zastępców: w drodze wyborów albo w drodze konkursu. Zwiększone zostaną również kompetencje rektora w zakresie opracowania i realizacji strategii, tworzenia/likwidacji podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni oraz zbywania lub obciążania mienia uczelni o wartości do 250 tys. EUR. Wprowadzona zostanie zasada zasiadania w senacie uczelni i konwencji przez nie więcej niż dwie następujące po sobie kadencje.</p>	

³⁶ Patrz rozdział o szkolnictwie wyższym: str. 65.

Zniesiono wymóg zatwierdzania regulaminów studiów i statutów uczelni przez ministra. Nadano szersze kompetencje rektorowi w zakresie tworzenia, przekształcania i likwidacji podstawowych jednostek organizacyjnych oraz tworzenia zamiejscowych jednostek organizacyjnych uczelni (filii i podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni). Dopuszczono możliwość konsolidacji podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni przy zachowaniu uprawnień naukowych oraz dydaktycznych. Uczelnie zostały zobowiązane do opracowania i przyjęcia regulaminów ochrony własności intelektualnej oraz zasad komercjalizacji wyników badań naukowych.

Praca na dodatkowym etacie będzie możliwa jedynie za zgodą rektora, przy jednoczesnym swobodnym kształtowaniu przez rektora wysokości pensum, w przypadku osób realizujących wysokiej jakości granty badawcze. Wprowadzona została zasada zatrudniania nauczycieli akademickich wyłącznie w drodze konkursów. Nowe rozwiązania wprowadzają również obowiązek oceny działalności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej nauczycieli akademickich nie rzadziej niż co dwa lata, a profesorów mianowanych raz na cztery lata, przy wykorzystaniu opinii studentów i doktorantów jako jednego z kryteriów oceny.

Awans naukowy

Osoby ubiegające się o nadanie stopnia doktora będą miały możliwość przedkładania rozprawy doktorskiej i obrony w języku obcym. Wzmocnione zostaną także reguły jawności doktoratów przez wprowadzenie wymogu publikacji treści doktoratu oraz recenzji na stronie internetowej uczelni lub instytutu prowadzących przewód doktorski. W przypadku nauk technicznych i sztuki dopuszczone zostanie złożenie rozprawy w formie pracy projektowej, konstrukcyjnej, technologicznej lub artystycznej – autorskiej lub współautorskiej.

Uproszczona i skrócona została procedura habilitacyjna. Odstępuje się od kolokwium i wykładu habilitacyjnego oraz obowiązku przedstawiania rozprawy habilitacyjnej w dotychczasowej formie. Zwiększona została rola samego kandydata przez wprowadzenie zasady indywidualnego trybu składania wniosków do CK o wszczęcie procedury. Zwiększony został udział recenzentów zewnętrznych w ocenie osiągnięć habilitanta. Sama procedura została skrócona z 11 do 4 miesięcy. Bardzo ważne jest wprowadzenie wymogu jawności osiągnięć aplikanta, obowiązkowe uzasadnianie decyzji, publikacja harmonogramu przebiegu postępowania oraz decyzji rady naukowej i składu komisji powołanej do rozpatrzenia sprawy. Cudzoziemcy i obywatele polscy, którzy uzyskali stopień doktora w Polsce lub za granicą i podczas pracy za granicą przez minimum pięć lat kierowali samodzielnie zespołami badawczymi oraz posiadają znaczący dorobek i osiągnięcia naukowe, mogą otrzymać pełnię uprawnień naukowych i dydaktycznych, które przysługują w Polsce doktorom habilitowanym, o ile CK nie wyrazi uzasadnionego sprzeciwu.

Ciała reprezentujące środowiska naukowe

Członkostwo w Polskiej Komisji Akredytacyjnej (PKA), Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego (RGNiSW) oraz Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów (CK) ograniczone zostało do najwyższej dwóch następujących po sobie kadencji. Wprowadzony został zakaz łączenia członkostwa w RGNiSW oraz w CK z członkostwem w organizacjach przedstawicielskich szkolnictwa wyższego i nauki, z pełnieniem funkcji jednoosobowych organów uczelni oraz instytutów naukowych PAN i instytutów badawczych, a także kanclerza uczelni i założyciela uczelni niepublicznej. Bierne prawo wyborcze w wyborach do RGNiSW, CK oraz PKA przysługuje do ukończenia 70. roku życia. Rada Główna Szkolnictwa Wyższego przekształcona została w Radę Główną Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Integracja z otoczeniem społeczno-gospodarczym

Ustawa wprowadza możliwość kształcenia przy udziale pracodawcy, a także kształcenia na jego zamówienie. Przewiduje się włączenie praktyków reprezentujących organizacje gospodarcze, publiczne i społeczne do procesu dydaktycznego na kierunkach o profilu praktycznym przy tworzeniu programów studiów, realizacji procesu kształcenia oraz ocenie jego efektów. Z kolei systemy oceny jakości kształcenia w uczelniach, zwłaszcza na kierunkach o profilu praktycznym (po wprowadzeniu KRK) będą uwzględniać kryteria mierzące stopień powiązania kształcenia z potrzebami otoczenia społeczno-gospodarczego. Obowiązkowe stanie się również tworzenie konwentów w publicznych wyższych szkołach zawodowych.

Deregulacje

Nowelizacja ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytułach naukowych oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki oraz niektórych innych ustaw wprowadziła następujące deregulacje:

- statuty uczelni nie będą zatwierdzane przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, a także odpowiednio przez ministrów nadzorujących uczelnie,
- regulaminy studiów również nie będą wymagały zatwierdzenia przez ministra,
- jednostka powstała z połączenia podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni nie będzie musiała występować o zgodę ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego na prowadzenie kierunku studiów w ramach uprawnień posiadanych przez łączone jednostki,
- podział podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni również nie będzie związany z koniecznością występowania do ministra o zgodę na prowadzenie kształcenia w ramach wcześniej posiadanych uprawnień, o ile wydzielona jednostka samodzielnie spełnia stosowne wymagania,
- podział kompetencji między senatem uczelni a rektorem zostanie określony w statucie uczelni,
- zostaną zlikwidowane standardy kształcenia na kierunkach studiów określonych przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, których projekt przedkłada Rada Główna Szkolnictwa Wyższego,
- nie będzie wymagana procedura nostryfikacyjna wobec osób, które uzyskały dyplom ukończenia studiów wyższych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) lub Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, poziom ich wykształcenia będzie uznany z mocy ustawy,
- terminy pozwoleń na utworzenie uczelni niepublicznych i tym samym na ich funkcjonowanie będą z mocy prawa zmienione na czas nieokreślony,
- doprecyzowane i uelastycznione zostały opisy uprawnień do używania nazw: „uniwersytet”, „uniwersytet techniczny”,
- zawarcie porozumienia o wspólnym kształceniu i wydanie dyplomu nie będzie wymagało zgody ministra,
- prowadzenie studiów podyplomowych nie będzie wymagało opinii Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz zgody ministra, o ile mieszczą się one w obszarze kształcenia, w którym dana jednostka prowadzi choć jeden kierunek studiów,
- kształcenie prowadzone przez podstawową jednostkę organizacyjną uczelni w obiektach położonych w tym samym co siedziba uczelni obszarze metropolitalnym nie będzie wymagało tworzenia zamiejscowej jednostki organizacyjnej i zgody ministra.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Wejście w życie ustawy nastąpiło z dniem 1 października 2011 r., z tym że przepisy wskazane w art. 39 pkt 1 obowiązują od 1 stycznia 2012 r., a przepisy wskazane w art. 39 pkt 2 – od 1 października 2012 r.

2.6. Rozporządzenia wydane przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Tabela 2.42.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 11 stycznia 2011 r. w sprawie kryteriów i trybu przyznawania oraz rozliczania środków finansowych na naukę przeznaczonych na finansowanie współpracy naukowej z zagranicą	<i>Dz. U. Nr 20, poz. 103</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 23 ust. 2 Ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 615 z późn. zm.), zastępuje rozporządzenie MNiSW o tej samej nazwie z dnia 25 września 2007 r.</p> <p>Rozporządzenie określa kryteria i tryb przyznawania środków finansowych w ramach konkretnych rodzajów finansowania współpracy naukowej z zagranicą. W związku z wejściem w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki konieczne było wydanie nowego aktu wykonawczego.</p> <p>Rozporządzenie określa sposób oceny wniosków o finansowanie, a także zasady wykorzystania i rozliczania otrzymanych środków finansowych na naukę. Integralną częścią rozporządzenia są także wzory wniosków o finansowanie oraz wzory raportów rocznych i końcowych z realizacji zadań.</p> <p>Regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.</p>	

Tabela 2.43.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 13 kwietnia 2011 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej	<i>Dz. U. Nr 88, poz. 498</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 151 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.), zmienia rozporządzenie MNiSW o tej samej nazwie z dnia 22 grudnia 2006 r.</p> <p>Rozporządzenie wprowadza nowe stanowiska pracy, podwyższenie kategorii zaszerogowania dla kilku stanowisk w różnych grupach pracowniczych oraz korekty zapisów budzących wątpliwości interpretacyjne. W rozporządzeniu porządkuje się również regulację w zakresie wymagań kwalifikacyjnych pracowników bibliotecznych oraz wprowadza możliwość dalszego zatrudniania na dotychczasowym stanowisku kustoszy bibliotecznych, starszych bibliotekarzy oraz starszych dokumentalistów, mimo niespełnienia przez nich formalnych wymagań kwalifikacyjnych przewidzianych w rozporządzeniu z 2006 r.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.</p>	

Tabela 2.44.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 29 kwietnia 2011 r. w sprawie maksymalnej wysokości opłat za postępowanie związane z przyjęciem na studia w roku akademickim 2011/2012	<i>Dz. U. Nr 110, poz. 645</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 98 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.).</p> <p>Maksymalna wysokość opłaty za postępowanie związane z przyjęciem na studia w roku akademickim 2011/2012 wynosi:</p> <ul style="list-style-type: none">• 150 zł – jeżeli przeprowadza się sprawdzian uzdolnień artystycznych,• 100 zł – jeżeli przeprowadza się sprawdzian sprawności fizycznej,• 85 zł – wszystkie pozostałe. <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.</p>	

Tabela 2.45.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 20 maja 2011 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wskaźników kosztochłonności poszczególnych kierunków, makrokierunków i studiów międzykierunkowych studiów stacjonarnych oraz stacjonarnych studiów doktoranckich w poszczególnych dziedzinach nauki	<i>Dz. U. Nr 110, poz. 646</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 98 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.), zmienia rozporządzenie MNiSW o tej samej nazwie z dnia 2 kwietnia 2007 r.</p> <p>Rozporządzenie ma zastosowanie do określenia wskaźników kosztochłonności począwszy od dnia 1 stycznia 2011 r.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie z dniem ogłoszenia.</p>	

Tabela 2.46.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 maja 2011 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad podziału dotacji z budżetu państwa dla uczelni publicznych i niepublicznych	<i>Dz. U. Nr 125, poz. 710</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 96 pkt 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.), zmienia rozporządzenie MNiSW o tej samej nazwie z dnia 9 maja 2008 r.</p> <p>Nowelizacja zmienia brzmienie załączników 1, 5, 7, 8, 9, 10, 12, 13.</p> <p>Nowelizacja wprowadza nowe, korzystniejsze regulacje w zakresie pomocy stypendialnej dla studentów uczelni publicznej i niepublicznej.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 2011 r. (z wyjątkiem załącznika dotyczącego zasad podziału dotacji dla uczelni publicznych na dofinansowanie lub finansowanie kosztów realizacji inwestycji, który wszedł w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia).</p>	

Tabela 2.47.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 8 czerwca 2011 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie kryteriów i trybu przyznawania oraz rozliczania środków finansowych na naukę na finansowanie działalności statutowej	<i>Dz. U. Nr 130, poz. 753</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 19 ust. 7 Ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 615 oraz z 2011 r. Nr 84, poz. 455), zmienia rozporządzenie MNiSW o tej samej nazwie z dnia 5 listopada 2010 r.</p> <p>Rozporządzenie reguluje niektóre szczegółowe kwestie związane z przyznawaniem dotacji na działalność statutową, w niedostatecznym stopniu rozwiązane i doprecyzowane w obowiązującym rozporządzeniu.</p> <p>Wprowadzono regulację umożliwiającą określenie wysokości dotacji bazowej dla jednostki, której kategoria została ustalona po raz pierwszy (jednostka nowa lub utworzona w wyniku podziału, wydzielenia lub połączenia jednostek istniejących), a także jednostki, której w wyniku oceny parametrycznej zmieniono kategorię, z uwagi na fakt, że zasadniczą część dotacji na utrzymanie potencjału badawczego stanowi kwota przeniesienia dotacji otrzymanej przez jednostkę w roku poprzedzającym rok przyznania dotacji, wysokość środków uzyskiwanych na ten cel przez jednostki, które nie otrzymywały dotąd dotacji, w sposób rażąco odbiegająca od średniego poziomu dotacji otrzymywanej przez jednostki posiadające taką samą kategorię naukową, należące do tego samego rodzaju jednostek i prowadzące badania naukowe w tej samej dziedzinie.</p> <p>Wprowadzono przepis zobowiązujący jednostki, które otrzymują dotację na działalność statutową, do informowania ministra o terminie przeprowadzenia audytu. Nowy przepis umożliwia ministrowi wstrzymanie finansowania lub nawet żądanie zwrotu przyznanych środków w przypadku nieprzeprowadzenia audytu w ustawowym terminie.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.</p>	

Tabela 2.48.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 lipca 2011 r. w sprawie warunków przyznawania stypendiów osobom, którym wszczęto przewód doktorski	<i>Dz. U. Nr 160, poz. 956</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 22 ust. 2 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 z późn. zm.), było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 25 maja 2005 r. w sprawie stypendiów doktorskich i habilitacyjnych (Dz. U. Nr 115, poz. 965). Zgodnie z rozporządzeniem stypendia doktorskie mogą otrzymywać osoby, którym wszczęto przewód doktorski i uzyskały pozytywną opinię kierownika jednostki, w której jest prowadzony przewód.</p> <p>Mogą to być pracownicy uczelni, jednostek naukowych lub każdej innej instytucji (np. banku, sądu itp.), osoby pozostające bez zatrudnienia, również osoby, które odbywają studia doktoranckie.</p> <p>W rozporządzeniu określono organy przyznające stypendia, tj. pracodawcę osoby ubiegającej się o uzyskanie stopnia doktora, w tym rektora uczelni i dyrektora jednostki naukowej oraz osoby prawne (np. fundacje, stowarzyszenia, jednostki samorządu terytorialnego) i osoby fizyczne.</p> <p>Osoby, które pobierały stypendia doktorskie, są zobowiązane do zwrotu całości pobranych stypendiów. Odnosi się to do przypadku, gdy w okresie dwóch lat od dnia upływu okresu, na który stypendia zostały przyznane, nie przystąpiły do obrony rozprawy doktorskiej albo cofnięto im stypendia ze względu na brak dostatecznych postępów w pracy naukowej.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 października 2011 r.</p>	

Tabela 2.49.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 lipca 2011 r. w sprawie sposobu podziału dotacji z budżetu państwa dla uczelni publicznych i niepublicznych oraz jednostek naukowych na pomoc materialną dla studentów i doktorantów	<i>Dz. U. Nr 160, poz. 957</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.) zastępuje od dnia 1 stycznia 2012 r. uregulowania zawarte w załączniku nr 9 dotychczas obowiązującego rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 maja 2008 r. w sprawie zasad podziału dotacji z budżetu państwa dla uczelni publicznych i niepublicznych (Dz. U. Nr 89, poz. 544 z późn. zm.).</p> <p>Rozporządzenie dostosowuje dotychczas obowiązujące zasady podziału dotacji do znowelizowanych przepisów ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz doprecyzowuje te zasady w celu zwiększenia przejrzystości i ujednoczenia sposobu podziału dotacji przez dysponentów części budżetowych.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.</p>	

Tabela 2.50.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 lipca 2011 r. w sprawie warunków, jakim muszą odpowiadać postanowienia regulaminu studiów w uczelniach	<i>Dz. U. Nr 160, poz. 958</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 162 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.), zastępuje uregulowania zawarte w rozporządzenia MNiSW z dnia 8 czerwca 2006 r. w sprawie warunków, jakim muszą odpowiadać postanowienia regulaminu studiów w uczelniach niespełniających wymagań określonych w art. 56 ust. 2 lub art. 58 ust. 4 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 120, poz. 832).</p> <p>Rozporządzenie określa warunki, jakim muszą odpowiadać regulaminy studiów uchwalane przez senat uczelni, tym samym zobowiązuje wszystkie uczelnie do określenia w regulaminie studiów m.in. organizacji roku akademickiego oraz warunków i trybu odbywania studiów, a także stosowanych skal ocen, w tym punktowych metod wyrażania osiągnięć studenta, zgodnie z Europejskim Systemem Transferu i Akumulacji Punktów (ECTS). Regulamin studiów winien również określać warunki dopuszczenia do egzaminu dyplomowego i składania tego egzaminu oraz sposób obliczania ostatecznego wyniku studiów, a także warunki ukończenia studiów.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 października 2011 r.</p>	

Tabela 2.51.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 8 sierpnia 2011 r. w sprawie obszarów wiedzy, dziedzin nauki i sztuki oraz dyscyplin naukowych i artystycznych	<i>Dz. U. Nr 179, poz. 1065</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 z późn. zm.), zastępuje uchwałę Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów z dnia 24 października 2005 r. w sprawie określenia dziedzin nauki i dziedzin sztuki oraz dyscyplin naukowych i artystycznych (M. P. Nr 79, poz. 1120 z późn. zm.).</p> <p>W rozporządzeniu ustalono nowy podział dziedzin i dyscyplin. Wyróżniono osiem obszarów wiedzy:</p> <ul style="list-style-type: none">• obszar nauk humanistycznych z 2 dziedzinami: dziedziną nauk humanistycznych i dziedziną nauk teologicznych,• obszar nauk społecznych z 3 dziedzinami: dziedziną nauk społecznych, dziedziną nauk ekonomicznych i dziedziną nauk prawnych,• obszar nauk ścisłych z 3 dziedzinami: dziedziną nauk matematycznych, dziedziną nauk fizycznych i dziedziną nauk chemicznych,• obszar nauk przyrodniczych z 2 dziedzinami: dziedziną nauk biologicznych i dziedziną nauk o Ziemi,• obszar nauk technicznych z dziedziną nauk technicznych,• obszar nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych z 3 dziedzinami: dziedziną nauk rolniczych, dziedziną nauk leśnych i dziedziną nauk weterynaryjnych,• obszar nauk medycznych i nauk o zdrowiu oraz nauk o kulturze fizycznej z 4 dziedzinami: dziedziną nauk medycznych, dziedziną nauk farmaceutycznych, dziedziną nauk o zdrowiu i dziedziną nauk o kulturze fizycznej,• obszar sztuki z 4 dziedzinami: dziedziną sztuk filmowych, dziedziną sztuk muzycznych, dziedziną sztuk plastycznych oraz dziedziną sztuk teatralnych. <p>Wśród wyszczególnionych w rozporządzeniu dziedzin została określona nowa w stosunku do obowiązującego stanu prawnego dziedzina – dziedzina nauk społecznych z dyscyplinami: nauki o bezpieczeństwie, nauki o obronności, nauki o polityce, nauki o polityce publicznej, nauki o poznaniu i komunikacji społecznej, nauki o mediach, pedagogika, psychologia i socjologia. Regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 października 2011 r.</p>	

Tabela 2.52.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 8 sierpnia 2011 r. w sprawie trybu zgłaszania wniosków o przyznanie uprawnienia do nadawania stopni doktora i doktora habilitowanego	<i>Dz. U. Nr 179, poz. 1066</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 7 ust. 1 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 z późn. zm.), zastępuje rozporządzenie Ministerstwa Edukacji Narodowej i Sportu o tej samej nazwie z dnia 27 stycznia 2004 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 194).</p> <p>Rozporządzenie ustala jednolity tryb zgłaszania wniosków o przyznanie uprawnienia do nadawania stopni doktora i doktora habilitowanego przez kierownika jednostki organizacyjnej. Wzór wniosku określono w załączniku do rozporządzenia.</p> <p>Rozporządzenie określa dokumenty i informacje, jakie należy dołączyć do wniosku, w tym imienny wykaz osób posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego, osób, które uzyskały kwalifikacje II stopnia w zakresie sztuki i dyscyplin artystycznych oraz osób, które nabyły uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego, zatrudnionych w tej jednostce w pełnym wymiarze czasu pracy, dla których ta jednostka jest podstawowym miejscem pracy oraz imienny skład rady jednostki.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 października 2011 r.</p>	

Tabela 2.53.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 8 sierpnia 2011 r. w sprawie nostryfikacji stopni naukowych i stopni w zakresie sztuki uzyskanych za granicą	<i>Dz. U. Nr 179, poz. 1067</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 24 ust. 5 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 z późn. zm.), zastępuje rozporządzenie Ministerstwa Edukacji Narodowej i Sportu o tej samej nazwie z dnia 3 czerwca 2005 r. (Dz. U. Nr 104, poz. 874 z późn. zm.).</p> <p>Rozporządzenie uwzględnia doświadczenia wynikające ze stosowania poprzednio obowiązującego rozporządzenia oraz zmiany wprowadzone do znowelizowanej ustawy o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.</p> <p>W rozporządzeniu określono między innymi:</p> <ul style="list-style-type: none">• organy przeprowadzające postępowanie nostryfikacyjne,• rodzaje dokumentów, których przedłożenie jest konieczne do przeprowadzenia postępowania nostryfikacyjnego,• terminy, w których powinno być przeprowadzone postępowanie nostryfikacyjne,• przebieg postępowania nostryfikacyjnego,• przypadki uzasadniające konieczność odmowy uznania stopnia naukowego uzyskanego za granicą. <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 października 2011 r.</p>	

Tabela 2.54.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 8 sierpnia 2011 r. w sprawie trybu udzielania oraz zasad i trybu rozliczania dotacji na dofinansowanie lub finansowanie kosztów realizacji inwestycji uczelni publicznej	<i>Dz. U. Nr 179, poz. 1068</i>
<p>Rozporządzenie wydano na podstawie art. 96 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.).</p> <p>Rozporządzenie określa tryb udzielania oraz zasady i tryb rozliczania dotacji celowej na dofinansowanie lub finansowanie kosztów realizacji inwestycji, w tym służących kształceniu studentów i doktorantów będących osobami niepełnosprawnymi (art. 94 ust. 1 pkt 10 PSW), realizowanych w szczególności z udziałem środków pochodzących z:</p> <ul style="list-style-type: none">• budżetu państwa,• państwowych funduszy celowych,• środków rozwojowych pochodzących z Unii Europejskiej,• innych źródeł zagranicznych, o których mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju. <p>Oceną złożonych wniosków zajmować się będzie powołany przez ministra zespół, który będzie sporządzał propozycję dotyczącą wysokości dotacji lub odmowy przyznania dotacji wraz z uzasadnieniem. Przygotowane przez zespół opinie nie będą wiążące, jednakże na tej podstawie właściwy minister będzie podejmował decyzję o udzieleniu dotacji celowej.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.</p>	

Tabela 2.55.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie kryteriów, warunków i trybu ubiegania się o nadanie statusu Krajowego Naukowego Ośrodka Wiodącego	<i>Dz. U. Nr 192, poz. 1142</i>
<p>Rozporządzenie wydano na podstawie art. 84b ust. 5 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.).</p> <p>Kreowana dotychczas polityka w zakresie szkolnictwa wyższego w Polsce cechowała się niewielkim stopniem uwzględniania potrzeb różnicowania instytucjonalnego. Była ukierunkowana na finansowanie procesualne, w niewystarczającym stopniu biorąc po uwagę efekty badań naukowych, prowadzonej dydaktyki, czy współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Rozwiązania dotyczące Krajowych Naukowych Ośrodków Wiodących, wpisują się w przeprowadzoną reformę nauki i równocześnie reformę szkolnictwa wyższego, wprowadzając do polskiego szkolnictwa wyższego mechanizmy, który mają promować i wspierać działania projakościowe. Między innymi wprowadzono dotację podmiotową na dofinansowanie zadań projakościowych. Jednym z celów obu reform jest tworzenie i wspieranie jednostek wyróżniających się jakością prowadzonych badań naukowych i dydaktyki w skali międzynarodowej.</p> <p>Ustawa reformująca szkolnictwo wyższe (z 18 marca 2011 r.) wprowadziła możliwość ubiegania się o nadanie statusu Krajowego Naukowego Ośrodka Wiodącego (KNOW). O status Krajowego Naukowego Ośrodka Wiodącego może ubiegać się podstawowa jednostka organizacyjna uczelni, centrum naukowe utworzone przez uczelnię na podstawie umowy z innymi uczelniami i instytutami naukowymi Polskiej Akademii Nauk oraz instytutami badawczymi, w tym również z zagranicznymi jednostkami naukowymi, centrum naukowe działające w strukturze uczelni oraz konsorcjum naukowe. KNOW będzie wyłaniany w drodze konkursu ogłoszonego przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego oraz ministra właściwego do spraw nauki.</p>	

Uzyskanie statusu KNOW otwiera możliwość otrzymywania dodatkowych środków finansowych. Jednostki, które uzyskają ten status, będą miały swobodę wyboru przeznaczenia środków uzyskanych z dotacji. Będą mogły przeznaczyć je na przykład na dofinansowanie wynagrodzeń pracowników. Nadanie statusu KNOW będzie także uwzględniane przy ubieganiu się przez podmiot o środki finansowe z budżetu państwa, a także środki z funduszy strukturalnych Unii Europejskiej, w celu sfinansowania zakupu aparatury badawczej czy rozwoju potencjału dydaktycznego.

Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 października 2011 r.

Tabela 2.56.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego	<i>Dz. U. Nr 196, poz. 1165</i>
<p>Rozporządzenie wydano na podstawie art. 24 ust. 5 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 z późn. zm.).</p> <p>Rozporządzenie jest jednym z aktów prawnych wpisujących się w reformę szkolnictwa wyższego, która ma na celu, m.in. zmotywowanie do rozwoju i wspomaganie awansu naukowego, poprzez uproszczenie i skrócenie procedury ubiegania się o stopień doktora habilitowanego, a także poprzez wykluczenie pozamerytorycznych aspektów oceny habilitanta.</p> <p>W rozporządzeniu przyjęto, iż przy ocenie osiągnięć i dorobku habilitanta bierze się pod uwagę osiągnięcia naukowo-badawcze, dorobek dydaktyczny i popularyzatorski, współpracę międzynarodową oraz otrzymane nagrody.</p> <p>W rozporządzeniu określono kryteria oceny w zakresie osiągnięć naukowo-badawczych habilitanta we wszystkich obszarach oraz kryteria dostosowane do specyfiki określonych obszarów wiedzy (nauk humanistycznych, nauk społecznych, nauk ścisłych, nauk technicznych, nauk przyrodniczych, nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych oraz nauk medycznych, nauk o zdrowiu oraz nauk o kulturze fizycznej, sztuki).</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 października 2011 r.</p>	

Tabela 2.57.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie sposobu obsługi administracyjnej i finansowej Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, komisji dyscyplinarnej i Rzecznika Praw Absolwenta oraz wysokości wynagrodzenia członków Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Polskiej Komisji Akredytacyjnej i komisji dyscyplinarnej, wyznaczanych przez nie recenzentów i ekspertów, rzeczników dyscyplinarnych przy komisji dyscyplinarnej oraz Rzecznika Praw Absolwenta	<i>Dz. U. Nr 196, poz. 1166</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.), zastępuje rozporządzenie MNIŚW z dnia 25 maja 2006 r. w sprawie sposobu obsługi administracyjnej i finansowej prac Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego i komisji dyscyplinarnej przy Radzie Głównej Szkolnictwa Wyższego, wysokości wynagrodzenia członków Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, Państwowej Komisji Akredytacyjnej i komisji dyscyplinarnej przy Radzie Głównej Szkolnictwa Wyższego oraz wyznaczanych przez nie recenzentów, a także innych świadczeń przysługujących ich członkom i recenzentom (Dz. U. Nr 107, poz. 728).</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 października 2011 r.</p>	

Tabela 2.58.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie tytułów zawodowych nadawanych absolwentom studiów, warunków wydawania oraz niezbędnych elementów dyplomów ukończenia studiów i świadectw ukończenia studiów podyplomowych oraz wzoru suplementu do dyplomu	<i>Dz. U. Nr 196, poz. 1167</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 167 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.), zastępuje rozporządzenie MNiSW z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie rodzajów tytułów zawodowych nadawanych absolwentom studiów i wzorów dyplomów oraz świadectw wydawanych przez uczelnie (Dz. U. z 2009 r. Nr 11, poz. 61 i Nr 47, poz. 387).</p> <p>Rozporządzenie określa:</p> <ul style="list-style-type: none">• tytuły zawodowe nadawane absolwentom:<ul style="list-style-type: none">– studiów pierwszego stopnia,– studiów drugiego stopnia,– jednolitych studiów magisterskich,• warunki wydawania i niezbędne elementy:<ul style="list-style-type: none">– dyplomów ukończenia studiów, potwierdzających kwalifikacje pierwszego stopnia oraz kwalifikacje drugiego stopnia, wydawanych po uzyskaniu określonych efektów kształcenia, w tym dyplomów wspólnych,– świadectw ukończenia studiów podyplomowych, potwierdzających kwalifikacje podyplomowe, wydawanych po uzyskaniu określonych efektów kształcenia na studiach podyplomowych,• wzór suplementu do dyplomu. <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej. Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 października 2011 r.</p>	

Tabela 2.59.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie nostryfikacji dyplomów ukończenia studiów wyższych uzyskanych za granicą	<i>Dz. U. Nr 196, poz. 1168</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 191a ust. 8 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.), zastępuje rozporządzenie Ministra Edukacji i Nauki o tej samej nazwie, z dnia 24 lutego 2006 r. (Dz. U. nr 37, poz. 255 z późn. zm.).</p> <p>Rozporządzenie uwzględnia doświadczenia wynikające ze stosowania poprzednio obowiązującego rozporządzenia oraz zmiany wprowadzone do nowelizowanej ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym.</p> <p>W rozporządzeniu doprecyzowano pojęcie organu uprawnionego do przeprowadzenia postępowania nostryfikacyjnego oraz określono cel i przebieg postępowania nostryfikacyjnego.</p> <p>Odmienne uregulowano terminy prowadzenia postępowania nostryfikacyjnego. Określenie maksymalnych terminów podejmowania przez radę uchwał ma na celu uniknięcie sytuacji, w której postępowanie jest bezzasadnie przedłużane.</p> <p>Rozporządzenie nie zawiera dotychczasowych przepisów o możliwości zwalniania z nostryfikacji posiadaczy zagranicznych dyplomów pragnących kontynuować naukę w polskich uczelniach – kwestie te uregulowane zostały w art. 191a ust. 1–4 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej. Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 października 2011 r.</p>	

Tabela 2.60.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kształcenia na studiach doktoranckich w uczelniach i jednostkach naukowych	<i>Dz. U. Nr 196, poz. 1169</i>
<p>Rozporządzenie wydano na podstawie art. 201 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.).</p> <p>Rozporządzenie określa reguły kształcenia na studiach doktoranckich opracowane zgodnie z nowym podejściem do tworzenia i realizowania programów studiów bazującym na wykorzystaniu efektów kształcenia. Forma ta jest stosowana w praktyce międzynarodowej dla studiów pierwszego, drugiego i trzeciego stopnia.</p> <p>Określone w rozporządzeniu efekty kształcenia stanowią – odniesioną do warunków krajowych – interpretację efektów kształcenia dla studiów trzeciego stopnia, zawartych w tak zwanych deskryptorach dublińskich, właściwych dla ram kwalifikacji Europejskiego Obszaru Szkolnictwa Wyższego (EOSW). Dokonany w rozporządzeniu podział efektów kształcenia jest umowny i kategorie te wzajemnie się uzupełniają.</p> <p>Rozporządzenie pozostawia jednostce prowadzącej studia doktoranckie znaczną swobodę w określeniu szczególnych efektów kształcenia, związanych ze specyfiką dziedziny i dyscypliny naukowej, w której prowadzone są studia, z uwzględnieniem własnej koncepcji kształcenia doktorantów oraz innych uwarunkowań, oraz znaczną swobodę w ustalaniu programu studiów (wymiaru i charakteru zajęć dydaktycznych), a także pełną swobodę w zakresie ustalania zawartości treści programowych.</p> <p>Program studiów doktoranckich powinien być na tyle elastyczny, aby umożliwiał realizację części zajęć w innych jednostkach. Służy temu wykorzystanie systemu ECTS do oceny nabytych kompetencji. Reguły kształcenia na niestacjonarnych studiach doktoranckich są takie same jak na studiach stacjonarnych, dlatego projekt rozporządzenia nie określa odrębnych wymagań dla poszczególnych form studiów doktoranckich.</p> <p>W rozporządzeniu znalazł się przepis przejściowy, który umożliwia uczelniom i jednostkom naukowym, które w dniu 1 października 2011 r. prowadziły te studia, kontynuację ich na dotychczasowych zasadach.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 października 2011 r.</p>	

Tabela 2.61.

Rozporządzenie Ministra Nauki i szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania oraz wypłacania studentom stypendiów ministra za wybitne osiągnięcia	<i>Dz. U. Nr 214, poz. 1270</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 187 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.), zastępuje rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 16 sierpnia 2006 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania oraz wypłacania stypendium ministra za osiągnięcia w nauce oraz stypendium ministra za wybitne osiągnięcia sportowe (Dz. U. Nr 153, poz. 1093 z późn. zm.).</p> <p>Stypendium ministra za wybitne osiągnięcia będzie miało bardziej prestiżowy charakter, gdyż ranga osiągnięć została ustalona w nowym rozporządzeniu na wyższym niż poprzednio poziomie, przy jednoczesnym zwiększeniu wysokości stypendium.</p> <p>Przepis przejściowy umożliwia rozpatrzenie po wejściu w życie nowego rozporządzenia wniosków, które zostaną przekazane przez rektorów na podstawie poprzedniego rozporządzenia w okresie od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 30 września 2012 r.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 października 2012 r.</p>	

Tabela 2.62.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 września 2011 r. w sprawie warunków i trybu przenoszenia zajęć zaliczonych przez studenta	<i>Dz. U. Nr 201, poz. 1187</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 165 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.), zastępuje rozporządzenie MNiSW z dnia 3 października 2006 r. w sprawie warunków i trybu przenoszenia osiągnięć studenta (Dz. U. Nr 187, poz. 1385).</p> <p>Rozporządzenie ustala reguły przenoszenia zajęć zaliczonych przez studenta wyrażanych w punktach zaliczeniowych ECTS, zgodnie z zasadami systemu przenoszenia osiągnięć – Europejskiego Systemu Transferu i Akumulacji Punktów (ECTS). Wprowadzane obecnie zmiany są uzasadnione zakresem nowelizacji ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym dokonanej przez ustawę z dnia 18 marca 2011 r.</p> <p>Podstawową zmianą jest wyraźne powiązanie przenoszenia zajęć zaliczonych przez studenta i otrzymanych przez niego punktów ECTS z efektami kształcenia osiąganymi poprzez realizację programu kształcenia. Liczba otrzymanych punktów ECTS nie zależy od uzyskanej oceny, wskazuje natomiast indywidualny (średni) nakład pracy, który student powinien wnieść, by uzyskać zakładane efekty kształcenia.</p> <p>W rozporządzeniu podkreślono związek systemu przyznawania punktów ECTS i przenoszenia zajęć zaliczonych przez studenta z programem kształcenia rozumianym jako opis określonych przez uczelnię, spójnych efektów kształcenia, zgodny z Krajowymi Ramami Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego oraz opis procesu kształcenia prowadzącego do osiągnięcia tych efektów.</p> <p>W rozporządzeniu wprowadzono przepis przejściowy, który umożliwi rozpatrzenie spraw dotyczących przeniesienia osiągnięć niezakończonych do dnia wejścia w życie rozporządzenia zgodnie z przepisami dotychczasowymi.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 października 2011 r.</p>	

Tabela 2.63.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 września 2011 r. w sprawie dokumentacji przebiegu studiów	<i>Dz. U. Nr 201, poz. 1188</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 192 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.), zastępuje rozporządzenie MNiSW o tej samej nazwie z dnia 2 listopada 2006 r. (Dz. U. Nr 224, poz. 1634 z późn. zm.).</p> <p>Wydanie nowego rozporządzenia wiąże się z nowelizacją ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (18 marca 2011 r.), która rozszerzyła upoważnienie zawarte w art. 192 tej ustawy.</p> <p>Rozporządzenie określa sposób prowadzenia przez uczelnie dokumentacji przebiegu studiów, dokonywania sprostowań i wydawania duplikatów, legalizacji dokumentów przeznaczonych do obrotu prawnego z zagranicą oraz wysokość i sposób pobierania opłaty za wykonywanie tych czynności, a także za wydanie indeksu, legitymacji studenckiej, dyplomu i dokumentów stwierdzających ukończenie studiów.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 października 2011 r.</p>	

Tabela 2.64.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 września 2011 r. w sprawie włączenia Nauczycielskiego Kolegium Języków Obcych w Gliwicach do Politechniki Śląskiej	<i>Dz. U. Nr 201, poz. 1189</i>
<p>Rozporządzenie wydano na podstawie art. 261a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.).</p>	

**2. Omówienie aktów
prawnych z 2011 roku
dotyczących edukacji**

2.6. Rozporządzenia wydane przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Pracownicy i słuchacze NKJO zostali włączeni w strukturę utworzonej w 2010 r. podstawowej jednostki organizacyjnej Politechniki Śląskiej o nazwie „Kolegium Języków Obcych”, prowadzącej kierunek studiów „filologia”.
Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.
Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 października 2011 r.

Tabela 2.65.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 września 2011 r. w sprawie wysokości i warunków wypłacania wynagrodzenia promotorowi oraz za recenzje i opinie w przewodzie doktorskim, postępowaniu habilitacyjnym oraz postępowaniu o nadanie tytułu profesora	<i>Dz. U. Nr 206, poz. 1219</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 24 ust. 5 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 z późn. zm.), zastępuje rozporządzenie Ministerstwa Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 3 października 2003 r. w sprawie wysokości i warunków wypłacania wynagrodzenia promotorowi oraz za recenzje i opinie w przewodzie doktorskim lub habilitacyjnym, a także w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. Nr 178, poz. 1741).</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej. Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 października 2012 r.</p>	

Tabela 2.66.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 września 2011 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania oraz wypłacania doktorantom stypendiów ministra za wybitne osiągnięcia	<i>Dz. U. Nr 214, poz. 1271</i>
<p>Rozporządzenie wydano na podstawie art. 199c ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.).</p> <p>Regulacje zawarte w rozporządzeniu są zbliżone do regulacji dotyczących przyznawania studentom stypendiów ministra za wybitne osiągnięcia.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej. Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 października 2012 r.</p>	

Tabela 2.67.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 września 2011 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora	<i>Dz. U. Nr 204, poz. 1200</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 31 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 z późn. zm.), zastępuje rozporządzenie Ministerstwa Edukacji</p>	

Narodowej i Sportu z dnia 3 października 2003 r. w sprawie szczegółowego trybu przeprowadzania czynności w przewodach doktorskim i habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. Nr 15, poz. 128 z późn. zm.).

Wprowadzone zmiany dotyczą głównie postępowań habilitacyjnych i mają na celu zwiększenie liczby promocji habilitacyjnych przy jednoczesnym podwyższeniu wymogów co do jakości osiągnięć naukowych, będących ich podstawą, i obniżeniu wieku uzyskiwania samodzielnej pozycji naukowej. Realizacji tych celów będą służyć następujące działania:

- ograniczenie roli macierzystej rady wydziału lub rady naukowej w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego,
- ustanowienie jako warunku rozpoczęcia procedury habilitacyjnej udokumentowania aktywności badawczej lub artystycznej, prowadzonej po otrzymaniu stopnia doktora, stanowiącej znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej lub artystycznej,
- wprowadzenie indywidualnego trybu składania przez habilitantów wniosków do Centralnej Komisji o wszczęcie procedury habilitacyjnej oraz wskazywania przez nich rady właściwej do nadania stopnia,
- odstąpienie od kolokwium, wykładu habilitacyjnego oraz obowiązku przedstawiania rozprawy habilitacyjnej,
- wprowadzenie zasady jasnego określania terminów zakończenia poszczególnych etapów procedury habilitacyjnej.

Rozporządzenie wprowadza wymóg załączania do wniosku o wszczęcie postępowania habilitacyjnego lub o nadanie tytułu profesora autoreferatu i wykazu prac w języku angielskim. Jest to związane ze zmianą polegającą na zniesieniu ograniczeń w udziale zagranicznych recenzentów w postępowaniu habilitacyjnym i wprowadzeniu możliwości powołania recenzentów w postępowaniu o nadanie tytułu profesora spośród naukowców pochodzących z zagranicy.

Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 października 2011 r.

Tabela 2.68.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 29 września 2011 r. w sprawie warunków oceny programowej i oceny instytucjonalnej	<i>Dz. U. Nr 207, poz. 1232</i>
<p>Rozporządzenie wydano na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 3 i pkt 4 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.).</p> <p>Konieczność wydania rozporządzenia wynikała z nowelizacji wyżej wymienionej ustawy, która wprowadziła nowe rozwiązania dotyczące autonomii programowej i Krajowych Ram Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego. Ma to wpływ na kształtowanie programów kształcenia, na warunki, jakie musi spełnić jednostka organizacyjna uczelni, aby prowadzić studia oraz na system zapewniania jakości kształcenia.</p> <p>Polska Komisja Akredytacyjna, stosując przepisy rozporządzenia, będzie prowadziła ocenę programową, podobną do obecnie realizowanej, lecz ukierunkowaną na efekty kształcenia oraz ocenę instytucjonalną, dotyczącą podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni, skoncentrowaną na wewnętrznym systemie zapewniania jakości kształcenia.</p> <p>Przy ocenie programowej Polska Komisja Akredytacyjna będzie oceniała nie tylko spełnienie wymagań dotyczących minimum kadrowego, ale również kwalifikacji wszystkich nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia dydaktyczne na określonym kierunku studiów.</p> <p>Ocena instytucjonalna obejmie w szczególności: związek strategii rozwoju jednostki ze strategią rozwoju uczelni, funkcjonowanie wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia, jego konstrukcję i oddziaływanie na rzecz doskonalenia jakości kształcenia, a także jakość kształcenia na studiach podyplomowych i jakość procesu kształcenia na studiach doktoranckich oraz współpracę z otoczeniem społeczno-gospodarczym.</p> <p>Przy dokonywaniu oceny programowej i oceny instytucjonalnej będzie uwzględniany stopień umiędzynarodowienia procesu kształcenia oraz akredytacje dokonywane przez inne agencje akredytacyjne, a w przypadku studiów drugiego stopnia i jednolitych studiów magisterskich oraz studiów doktoranckich również współpraca międzynarodowa w zakresie badań naukowych.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 października 2011 r.</p>	

Tabela 2.69.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 29 września 2011 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów: weterynarii i architektury	<i>Dz. U. Nr 207, poz. 1233</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 9b ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.), zastępuje rozporządzenie MNiSW z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie standardów kształcenia dla poszczególnych kierunków oraz poziomów kształcenia, a także trybu tworzenia i warunków, jakie musi spełniać uczelnia, by prowadzić studia międzykierunkowe oraz makrokierunki (Dz. U. Nr 164, poz. 1166 oraz z 2009 r. Nr 180, poz. 1407).</p> <p>Rozporządzenie dostosowuje wymogi dotyczące kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu lekarza weterynarii i architekta do przepisów dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz. Urz. UE L 255 z 30.09.2005, str. 22 z późn. zm.), która jest podstawowym dokumentem regulującym kształcenie na kierunkach architektura oraz weterynaria w krajach członkowskich Unii Europejskiej.</p> <p>Studenci przyjęci na studia przed dniem 1 października 2011 r. oraz w roku akademickim 2011/2012 studiują według programów opracowanych na podstawie poprzednich przepisów (standardów kształcenia) do końca okresu studiów przewidzianego w programie i planie studiów. <i>De facto</i> kształcenie studentów według nowych standardów rozpocznie się dopiero od roku akademickiego 2012/2013.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 października 2011 r.</p>	

Tabela 2.70.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 29 września 2011 r. w sprawie sposobu prowadzenia oraz szczegółowego trybu udostępniania rejestru uczelni niepublicznych i związków uczelni niepublicznych	<i>Dz. U. Nr 207, poz. 1234</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 29 ust. 7 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.), zastępuje rozporządzenia:</p> <ul style="list-style-type: none">• MEiN z dnia 3 lutego 2006 r. w sprawie szczegółowego trybu udostępniania rejestru uczelni niepublicznych i związków uczelni niepublicznych sporządzania i wydawania odpisów, wyciągów i zaświadczeń oraz wysokości opłat za ich wydanie (Dz. U. Nr 25, poz. 187 oraz z 2007 r. Nr 52, poz. 349) oraz• MNiSW z dnia 6 marca 2007 r. w sprawie sposobu prowadzenia rejestru uczelni niepublicznych i związków uczelni niepublicznych (Dz. U. Nr 52, poz. 348). <p>Wydanie nowego aktu wykonawczego było konieczne ze względu na potrzebę dostosowania przepisów do elektronicznej formy prowadzenia rejestru, wymaganej przepisami ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565 z późn. zm.).</p> <p>Z uwagi na fakt, że oba przepisy upoważniające dotyczą tego samego przedmiotu, zdecydowano uregulować wszystkie kwestie z tym związane w jednym akcie wykonawczym. Stosowanie poprzednio obowiązujących przepisów nie stwarzało w praktyce większych trudności, dlatego w nowym rozporządzeniu uwzględniono nie tylko większość rozwiązań przyjętych w poprzedzających rozporządzeniach, lecz także zastosowano podobny układ i kolejność przepisów. Wprowadzono też szereg zmian redakcyjnych oraz doprecyzowujących poprzednie brzmienie przepisów, w szczególności zastąpiono niejasne i niejednoznaczne do tej pory sformułowania bardziej precyzyjnymi zwrotami.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 października 2011 r.</p>	

**2. Omówienie aktów
prawnych z 2011 roku
dotyczących edukacji**

2.6. Rozporządzenia wydane przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Tabela 2.71.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 29 września 2011 r. w sprawie wzoru oświadczenia studenta o spełnianiu warunków do podjęcia i kontynuowania studiów stacjonarnych w uczelni publicznej bez wnoszenia opłat	<i>Dz. U. Nr 207, poz. 1235</i>
<p>Rozporządzenie wydano na podstawie art. 29 ust. 7 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.).</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 października 2011 r.</p>	

Tabela 2.72.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 29 września 2011 r. w sprawie centralnego wykazu nauczycieli akademickich i pracowników naukowych	<i>Dz. U. Nr 207, poz. 1236</i>
<p>Rozporządzenie wydano na podstawie art. 129a ust. 5 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.).</p> <p>Centralny wykaz nauczycieli akademickich i pracowników naukowych będzie obejmował osoby zatrudnione w uczelniach, instytutach naukowych i pomocniczych jednostkach naukowych Polskiej Akademii Nauk, instytutach badawczych, państwowych jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Sprawiedliwości, prowadzących działalność naukową i badawczo-rozwojową oraz międzynarodowych instytutach naukowych utworzonych na podstawie odrębnych przepisów, działających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>Centralny wykaz nauczycieli akademickich i pracowników naukowych będzie prowadzony przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego w formie elektronicznej bazy danych w ramach Systemu Informacji o Szkolnictwie Wyższym, zgodnie z art. 34a ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym.</p> <p>Rozporządzenie wpisuje się w znaczące zmiany na akademickim rynku pracy, które wprowadza nowelizowana ustawa – Prawo o szkolnictwie wyższym (18 marca 2011 r.), w tym odejście od wieloletowości, które ma być impulsem dla poprawy jakości kształcenia i stworzenia warunków dla zatrudniania młodej kadry nauczycieli akademickich.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 października 2011 r.</p>	

Tabela 2.73.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 29 września 2011 r. w sprawie przeprowadzania audytu zewnętrznego wydatkowania środków finansowych na naukę	<i>Dz. U. Nr 207, poz. 1237</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 23 ust. 2 Ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 615 oraz z 2011 r. Nr 84, poz. 455 i Nr 185, poz. 1092), zastępuje rozporządzenie MNiSW z dnia 5 września 2007 r. w sprawie sposobu i trybu przeprowadzania audytu zewnętrznego wydatkowania środków finansowych na naukę (Dz. U. Nr 170, poz. 1197).</p> <p>Rozporządzenie określa sposób i tryb przeprowadzania audytu zewnętrznego wydatkowania środków finansowych na naukę w ramach poszczególnych projektów, audytu jednostki naukowej, która otrzymuje środki finansowe na działalność statutową, audytu Narodowego Centrum Nauki oraz audytu Narodowego Centrum Badań i Rozwoju.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie z dniem 2 października 2011 r.</p>	

Tabela 2.74.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 października 2011 r. w sprawie studiów doktoranckich oraz stypendiów doktoranckich	<i>Dz. U. Nr 225, poz. 1351</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 201 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.) zastępuje rozporządzenia:</p> <ul style="list-style-type: none">• MNiSW z dnia 19 grudnia 2006 r. w sprawie studiów doktoranckich prowadzonych przez placówki naukowe (Dz. U. z 2007 r. Nr 1, poz. 2) oraz• MNiSW z dnia 19 grudnia 2006 r. w sprawie studiów doktoranckich prowadzonych przez jednostki organizacyjne uczelni (Dz. U. z 2007 r. Nr 1, poz. 3). <p>Wprowadzone nowelizacją ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (18 marca 2011 r.) ujednoczenie warunków prowadzenia studiów doktoranckich w uczelniach i jednostkach naukowych spowodowało wydanie nowych przepisów wykonawczych. Zachowano jednak niektóre z dotychczasowych regulacji, dostosowując je do zmian wynikających z nowelizacji ustawy. Zmiany te mają charakter precyzujący, redakcyjny lub porządkujący.</p> <p>Z rozporządzenia wynika, że stypendium doktoranckie jest przyznawane niezależnie od:</p> <ul style="list-style-type: none">• świadczeń z funduszu na pomoc materialną (art. 199 ust. 1 pkt 1–4 p.s.w.),• stypendium za wybitne osiągnięcia (art. 199 ust 1 pkt 5 p.s.w.),• stypendiów doktorskich (art. 22 ust. 1 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki). <p>Stypendium doktoranckie może otrzymywać tylko uczestnik stacjonarnych studiów doktoranckich (art. 200 ust 1 p.s.w.). Stypendium doktoranckie jest związane z osiągnięciem wysokich wyników egzaminów oraz postępowaniem w pracy naukowej i w przygotowaniu rozprawy doktorskiej w trakcie studiów doktoranckich.</p> <p>Stypendium doktorskie może być przyznane osobie przygotowującej rozprawę doktorską, jeżeli wszczęto jej przewód doktorski.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.</p>	

Tabela 2.75.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 października 2011 r. w sprawie zakresu i trybu realizacji programu naprawczego prowadzącego do uzyskania równowagi finansowej uczelni publicznej	<i>Dz. U. Nr 243, poz. 1446</i>
<p>Rozporządzenie wydano na podstawie art. 100a ust. 8 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.).</p> <p>Uwarunkowania demograficzne wskazują, że w ciągu najbliższych kilkunastu lat nastąpi znaczący spadek – nawet o 30% – liczby maturzystów, a więc potencjalnych kandydatów na studia. W tej sytuacji uczelnie, które nie dostosują swojej oferty dydaktycznej do potrzeb rynku pracy i oczekiwań społecznych, mogą mieć trudności z pozyskaniem odpowiedniej do ich potencjału naukowo-dydaktycznego liczby studentów. Znaczące ograniczenie naboru na studia w wielu przypadkach będzie równoznaczne z ograniczeniem poziomu finansowania z budżetu państwa, jak i z innych źródeł. Wdrożenie programu naprawczego będzie więc konieczne dla dalszego bytu uczelni, która w kilkuletniej perspektywie będzie ponosić znaczne straty.</p> <p>Zgodnie z art. 100a ust. 1 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym uczelnia publiczna ma obowiązek opracowania programu naprawczego w przypadku, gdy suma strat netto w okresie nie dłuższym niż pięć ostatnich lat przekracza 25% kwoty dotacji z budżetu państwa otrzymanej w roku poprzedzającym bieżący rok budżetowy na zadania, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 1 tej ustawy.</p> <p>W rozporządzeniu wśród elementów programu naprawczego wymieniono: szczegółową diagnozę stanu finansów uczelni publicznej, działania planowane w celu zrównoważenia kosztów działalności uczelni publicznej z jej przychodami wraz z harmonogramem ich wdrażania oraz uzasadnienie wyboru zastosowanych środków naprawczych. Program naprawczy ma na</p>	

celu odzyskanie równowagi finansowej uczelni w okresie nie dłuższym niż trzy lata, poprzez zrównoważenie planowanych kosztów działalności z przychodami uczelni.

Za realizację programu naprawczego odpowiada rektor, który może wyznaczyć pełnomocnika do spraw programu naprawczego albo osoby odpowiadające za realizację poszczególnych działań. Rektor jest obowiązany składać przed senatem uczelni, co najmniej raz na kwartał, sprawozdanie z realizacji programu naprawczego. Rektor przedkłada okresowe sprawozdanie z wykonania programu naprawczego ministrowi nadzorującemu uczelnię.

Rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.

Tabela 2.76.

**Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego
z dnia 5 października 2011 r.
w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia**

Dz. U. Nr 243, poz. 1445

Rozporządzenie wydane na podstawie art. 9 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 3 pkt 1, pkt 2 i pkt 5 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.), zastępuje rozporządzenia:

- MNiSW z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie warunków, jakie muszą spełniać jednostki organizacyjne uczelni, aby prowadzić studia na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz. U. Nr 144, poz. 1048 i z 2009 r. Nr 163, poz. 1299) oraz
- MNiSW z dnia 28 marca 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków tworzenia i funkcjonowania filii, zamiejscowej podstawowej jednostki organizacyjnej oraz zamiejscowego ośrodka dydaktycznego uczelni (Dz. U. Nr 69, poz. 459).

Wydanie nowego rozporządzenia wynika z nowelizacji ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (z 18 marca 2011), która wprowadziła nowe rozwiązania dotyczące autonomii programowej i Krajowych Ram Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego. Ma to wpływ na kształtowanie programów kształcenia i w konsekwencji na warunki jakie musi spełnić jednostka organizacyjna uczelni, aby prowadzić studia na określonym kierunku, poziomie i profilu lub profilach kształcenia, w tym także w zakresie wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia. Dotyczy to także funkcjonowania zamiejscowych jednostek organizacyjnych uczelni.

Rozporządzenie określa:

- warunki, jakie musi spełniać program kształcenia oraz opis kwalifikacji pierwszego i drugiego stopnia;
- warunki, jakie muszą spełniać jednostki organizacyjne uczelni, aby prowadzić studia na określonym kierunku studiów oraz poziomie kształcenia;
- liczbę i kwalifikacje nauczycieli akademickich zaliczanych do minimum kadrowego oraz proporcje tego minimum kadrowego do liczby studentów na danym kierunku studiów;
- warunki tworzenia i funkcjonowania zamiejscowych jednostek organizacyjnych uczelni.

Program kształcenia dla określonego kierunku i poziomu kształcenia oraz dla określonego profilu lub profili kształcenia obejmuje opis zakładanych efektów kształcenia i program studiów, stanowiący opis procesu kształcenia prowadzącego do uzyskania tych efektów. W programie studiów określa się m.in.: liczbę semestrów i liczbę punktów ECTS konieczną do uzyskania kwalifikacji odpowiadających poziomowi studiów, moduły kształcenia (zajęcia lub grupy zajęć) wraz z przypisaniem do każdego modułu zakładanych efektów kształcenia oraz liczby punktów ECTS, sposoby weryfikacji zakładanych efektów kształcenia osiągniętych przez studenta, a także plany studiów stacjonarnych lub niestacjonarnych.

Określając warunki prowadzenia studiów, zakłada się możliwość dokonywania zmian zajęć dydaktycznych, za które student może uzyskać łącznie nie więcej niż 30% punktów ECTS bez uzyskiwania zgody ministra oraz opinii Polskiej Komisji Akredytacyjnej, o ile zmiany te nie powodują zmian efektów kształcenia w programie kształcenia dla danego kierunku studiów. Przepisy te będą miały wpływ na decyzje ministra nadające uprawnienia do prowadzenia kierunku studiów.

Rozporządzenie określa również warunki uzyskania kwalifikacji pierwszego stopnia lub drugiego stopnia dla określonego kierunku studiów poświadczonych dyplomem jako osiągnięcie wszystkich założonych w programie kształcenia efektów kształcenia, uwzględniających efekty kształcenia odpowiednio dla kwalifikacji pierwszego stopnia lub drugiego stopnia, odnoszące się do dziedzin nauki lub sztuki i dyscyplin naukowych lub artystycznych właściwych dla danego kierunku studiów i poziomu kształcenia, opisane w Krajowych Ramach Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego.

W rozporządzeniu podwyższono wymagania określające stosunek liczby nauczycieli akademickich stanowiących minimum kadrowe dla danego kierunku studiów do liczby studentów na tym kierunku.
Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.
Rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Tabela 2.77.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 października 2011 r. w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej	<i>Dz. U. 2011 Nr 243, poz. 1447</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 151 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.), zastępuje rozporządzenie MNiSW o tej samej nazwie z dnia 22 grudnia 2006 r. (Dz. U. Nr 251, poz. 1852). W konsekwencji zmian w ustawie – Prawo o szkolnictwie wyższym (z 18 marca 2011 r.) w rozporządzeniu ustalono jedynie wysokość stawki minimalnej w odniesieniu do poszczególnych stanowisk, co stanowi odejście od poprzednio obowiązującej zasady ustalania także maksymalnej wysokości stawek. Rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej. Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.</p>	

Tabela 2.78.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 10 października 2011 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad, trybu i kryteriów udzielania, spłacania oraz umarzania kredytów i pożyczek studenckich	<i>Dz. U. Nr 225, poz. 1352</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 15 ust. 1 Ustawy z dnia 17 lipca 1998 r. o pożyczkach i kredytach studenckich (Dz. U. Nr 108, poz. 685 z późn. zm.), zmienia rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego o tej samej nazwie z dnia 18 maja 2010 r. (Dz. U. Nr 87, poz. 560 i Nr 241, poz. 1619). Wprowadzone zmiany dotyczą szczegółowych przepisów i mają na celu dostosowanie uregulowań do nowych przepisów ustawowych, bieżącej sytuacji oraz usunięcie nieścisłości i niespójności. Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej. Rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 2011 r.</p>	

Tabela 2.79.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 2 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków, jakie muszą być spełnione, aby zajęcia dydaktyczne na studiach mogły być prowadzone z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość	<i>Dz. U. Nr 246, poz. 1470</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 164 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.), zmienia rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego o tej samej nazwie z dnia 25 września 2007 r. (Dz. U. Nr 188, poz. 1347 z późn. zm.). Rozporządzenie dostosowuje uregulowania do nowelizacji ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (z 18 marca 2011 r.).</p>	

Zgodnie z obowiązującymi regulacjami kształcenie z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, tak jak poprzednio, będzie mogło być prowadzone na wszystkich kierunkach studiów pod warunkiem uzyskania zakładanych efektów kształcenia. Przyjęto, że uczelnia przeprowadza weryfikację wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych studentów tak, aby zapewnić porównanie uzyskanych efektów z zakładanymi w procesie kształcenia.

Kształcenie praktyczne, w tym zajęcia laboratoryjne, terenowe i warsztatowe, powinno się jednak odbywać w warunkach rzeczywistych, przy udziale nauczycieli akademickich i studentów.

Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Tabela 2.80.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 2 listopada 2011 r. w sprawie Krajowych Ram Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego	<i>Dz. U. Nr 253, poz. 1520</i>
<p>Rozporządzenie wydano na podstawie art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.).</p> <p>Rozporządzenie określa Krajowe Ramy Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego, w tym ogólny opis efektów kształcenia dla profilu ogólnoakademickiego oraz dla profilu praktycznego w 8 obszarach kształcenia w zakresie:</p> <ul style="list-style-type: none">• nauk humanistycznych,• nauk społecznych,• nauk ścisłych,• nauk przyrodniczych,• nauk technicznych,• nauk medycznych, nauk o zdrowiu oraz nauk o kulturze fizycznej,• nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych,• sztuki. <p>Ponadto rozporządzenie określa ogólny opis efektów kształcenia niezbędnych dla inżynierów.</p> <p>Opisy efektów kształcenia (które ujęte od strony studenta będą efektami uczenia się) zostały dokonane w 3 kategoriach: wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. W opisach uwzględniono poziomy kwalifikacji (pierwszego i drugiego stopnia). Opisy efektów kształcenia w poszczególnych obszarach różnią się odpowiednio do ich specyfiki. Opis efektów kształcenia prowadzącego do uzyskania kompetencji inżynierskich jest przedstawiony oddzielnie, ponieważ kompetencje inżynierskie dotyczą nie tylko studiów prowadzonych w obszarze kształcenia w zakresie nauk technicznych.</p> <p>Opis efektów kształcenia dla poszczególnych jego obszarów stanowi podstawę do opracowywania przez jednostki organizacyjne uczelni programu kształcenia dla danego kierunku studiów. Jeżeli kierunek studiów będzie prowadzony w jednym obszarze kształcenia, to jego program odniesie się do opisu efektów kształcenia w tym obszarze. Natomiast jeżeli dany kierunek studiów prowadzony będzie w więcej niż jednym obszarze kształcenia, to program kształcenia takich studiów odniesie się do zestawu efektów kształcenia, który został skompletowany z odpowiedniej liczby efektów właściwych dla każdego obszaru (w którym dany kierunek studiów jest w pewnej części realizowany).</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.</p>	

Tabela 2.81.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 4 listopada 2011 r. w sprawie wzorcowych efektów kształcenia	<i>Dz. U. Nr 253, poz. 1521</i>
<p>Rozporządzenie wydano na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.)</p> <p>Wzorcowe efekty kształcenia dla kierunku studiów są przykładowym opracowaniem, które zainteresowana jednostka uczelni może wykorzystać, opracowując program kształcenia dla prowadzonego przez nią kierunku studiów. Stosowanie wzorcowych efektów kształcenia określonych przez MNiSW w drodze rozporządzenia nie ogranicza możliwości samodzielnego opracowywania przez jednostki zestawu efektów kształcenia dla kierunków studiów (które dana jednostka prowadzi).</p> <p>Rozporządzenie przedstawia wzorcowe efekty kształcenia dla studiów pierwszego i drugiego stopnia dla następujących kierunków studiów:</p> <ul style="list-style-type: none">• pedagogika,• filozofia,• matematyka,• instrumentalistyka,• elektronika. <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej. Rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.</p>	

Tabela 2.82.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 28 listopada 2011 r. w sprawie zakresu danych i informacji objętych wnioskiem o wydanie pozwolenia na utworzenie uczelni niepublicznej oraz sposobu pobierania i wysokości opłaty na wydatki związane z kosztami postępowania opiniodawczego	<i>Dz. U. Nr 268, poz. 1584</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 22 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.), zastępuje rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 maja 2006 r. w sprawie zakresu danych i informacji objętych wnioskiem o wydanie pozwolenia na utworzenie uczelni niepublicznej oraz sposobu pobierania i wysokości opłaty na wydatki związane z kosztami postępowania opiniodawczego (Dz. U. Nr 99, poz. 689).</p> <p>Rozporządzenie określa zakres danych i informacji potrzebnych we wniosku o wydanie pozwolenia na utworzenie uczelni niepublicznej. Ponadto określa sposób pobierania i wysokość opłat.</p> <p>W stosunku do poprzedniej regulacji rozszerzono zakres informacji – wprowadzono wymóg określenia wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia oraz przedstawienia sposobu monitorowania karier zawodowych absolwentów.</p> <p>W rozporządzeniu określono też dokumenty dotyczące kwestii programu oraz zasad i trybu kształcenia, które należy dołączyć do wniosku, informacje dotyczące minimum kadrowego oraz warunki, które musi spełniać podmiot, aby uzyskać pozwolenie na utworzenie uczelni.</p> <p>Rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej. Rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.</p>	

2. Omówienie aktów prawnych z 2011 roku dotyczących edukacji

2.7. Inne akty prawne zawierające przepisy dotyczące szkolnictwa wyższego

Tabela 2.83.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 grudnia 2011 r. w sprawie programu „Index Plus”	<i>Dz. U. Nr 279, poz. 1639</i>
<p>Rozporządzenie wydano na podstawie art. 26 ust. 3 Ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 615 oraz z 2011 r. Nr 84, poz. 455 i Nr 185, poz. 1092).</p> <p>Rozporządzenie ustanawia program „Index Plus”, którego celem jest wsparcie działań zmierzających do nadania polskim czasopismom międzynarodowego charakteru. W ramach programu finansowane będą projekty umożliwiające tworzenie anglojęzycznych wersji wydawanych publikacji, zapewnienie międzynarodowych rad naukowych i redakcji oraz zagranicznych recenzji zamieszczanych artykułów, a także poprawienie jakości wydania czasopism.</p> <p>Rozporządzenie określa kto może skorzystać z tego rodzaju wsparcia.</p> <p>Środki finansowe są przyznawane w drodze konkursu ogłaszanego w Biuletynie Informacji Publicznej przez ministra właściwego do spraw nauki. Wnioski o przyznanie środków w ramach programu „Index Plus” mogą być składane do dnia 31 grudnia 2013 r.</p> <p>Wnioski będą oceniane przez zespół interdyscyplinarny. W rozporządzeniu określono kryteria oceny wniosków.</p> <p>Rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.</p>	

Tabela 2.84.

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 15 grudnia 2011 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie sposobu obsługi administracyjnej i finansowej Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, komisji dyscyplinarnej i Rzecznika Praw Absolwenta oraz wysokości wynagrodzenia członków Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Polskiej Komisji Akredytacyjnej i komisji dyscyplinarnej, wyznaczanych przez nie recenzentów i ekspertów, rzeczników dyscyplinarnych przy komisji dyscyplinarnej oraz Rzecznika Praw Absolwenta	<i>Dz. U. Nr 273, poz. 1615</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 15 ustawy ust. 3 z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.), zmienia rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego o tej samej nazwie z dnia 1 września 2011 r. (Dz. U. Nr 196, poz. 1166).</p> <p>Zmiana dotyczy wysokości stawek wynagrodzenia dla recenzentów i ekspertów.</p> <p>Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej</p> <p>Rozporządzenie weszło w życie z dniem ogłoszenia.</p>	

2.7. Inne akty prawne zawierające przepisy dotyczące szkolnictwa wyższego

Tabela 2.85.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 8 sierpnia 2011 r. w sprawie limitów przyjęć na studia medyczne	<i>Dz. U. Nr 165 poz. 993</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.), zmienia rozporządzenie Ministra Zdrowia o tej samej nazwie z dnia 12 lipca 2010 r.</p>	

2. Omówienie aktów prawnych z 2011 roku dotyczących edukacji

2.7. Inne akty prawne zawierające przepisy dotyczące szkolnictwa wyższego

Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.
Rozporządzenie weszło w życie z dniem ogłoszenia.

Tabela 2.86.

Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 września 2011 r. w sprawie liczby, wysokości oraz warunków i trybu przyznawania nagród Prezesa Rady Ministrów za wyróżnione rozprawy doktorskie, wysoko ocenione osiągnięcia będące podstawą nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego lub stopnia doktora habilitowanego sztuki oraz osiągnięcia naukowe, naukowo-techniczne lub artystyczne	<i>Dz. U. 2011 Nr 169, poz. 1163</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 32 ust. 2 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 z późn. zm.), poprzedzone było rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 2004 r. w sprawie liczby, wysokości oraz warunków i trybu przyznawania nagród Prezesa Rady Ministrów za wyróżnione rozprawy doktorskie i habilitacyjne oraz działalność naukową, naukowo-techniczną lub artystyczną. Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej. Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 października 2011 r.</p>	

Tabela 2.87.

Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 września 2011 r. w sprawie wysokości wynagrodzenia członków Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów oraz warunków zwrotu kosztów podróży jej członkom i wyznaczonym przez nią recenzentom	<i>Dz. U. Nr 196, poz. 1164</i>
<p>Rozporządzenie wydane na podstawie art. 33 ust. 5 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 z późn. zm.), poprzedzone było rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 maja 2004 r. w sprawie sposobu i zakresu obsługi prac Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów, wysokości wynagrodzenia jej członków oraz warunków zwrotu kosztów podróży jej członkom i recenzentom. Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej. Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 października 2011 r.</p>	